

DATS
Landsforeningen for
dramatisk virksomhed

Nygade 15
6300 Gråsten

Telefon: 74 65 11 03
Telefax: 74 65 20 93

www.dats.dk
dats@dats.dk

Repertoiret 2010

En samling omtaler
af teaterstykker der er egnet for
amatørteatret

teater
forener
kunstnerisk
aktivitet
med menneskelig
udvikling

Repertoiret 2010

Hermed foreligger der en samling nye omtaler af tilgængelige skuespil på dansk og først og fremmest fra forlaget DRAMA.

Vi bruger ordet 'Omtaler' og ikke 'Anmeldelser'. Omtaler er mindre prætentivt, og det er vigtigt for os at slå fast, at omtalerne - for langt de flestes vedkommende - er udført af erfarne instruktører fra amatørteatrets verden og ikke af professionelle litteratur eller teaterkritikere.

Mange af de omtalte stykker har været opført på professionelle scener i årets løb og tidligere. Det er ofte meget spændende nye tekster, som kræver stort talent og vovemod for en amatørscene at give sig i lag med. Det er dog også blevet muligt at lave omtaler af dramatikere uddannelsens samlede værker i år. Nogen er oplagte at sætte i scene for mere eksperimenterende ensembler. Det er under alle omstændigheder spændende at læse de nye dramatikerspirers værker.

Det er naturligvis også vigtigt at understrege, at den enkelte person der omtaler stykkerne alene har ansvaret for omtalen.

I udvalget er vi glade for, at så mange har sagt ja til at være med igen i år, og at vi har fået så mange nye på banen.

God fornøjelse med læsningen her og senere af måske udvalgte stykker.

Med venlig hilsen
Repertoireudvalget

Repertoiret 2010 – indhold

Nr.	Titel	Forfatter	Omtalt af
1326	Vangså	Andreas Garfield	Thomas Hauger
1327	City of Doom	Gerz Feigenberg	Niels Damkjær
1328	Dage under	Arne Lygre	Thomas Holten Hansen
1329	Darwins testamente	Jokum Rohde	Bent Rasmussen
1330	Den største fjende	Thomas Howalt og Bent Holm	Niels Stokholm
1331	Derude hvor de ikke kan høre os	Brian Wind-Hansen	Line Hauger
1332	Død mands kvinde	Thomas Markmann	Line Hauger
1333	En plads i mit hjerte	Andreas Garfield	Thomas Hauger
1334	Et grisehjerte	Kristin Auestad Danielsen	Line Hauger
1335	Fire Grinebiderspil	Kaj Himmelstrup	Morten Husfeldt
1336	Frihed	Rosa Katrine Frederiksen	Thomas Hauger
1337	Hjorten	Vivian Nielsen	Trine P. Randahl Larsen
1338	Hotel Salaam	Gerz Feigenberg	Niels Damkjær
1339	Hvordan vi slipper af med de andre	Anders Rønnow Klarlund	Kristian Hald Jensen
1340	Julie og Romeo	Gerz Feigenberg	Astrid Marie Lakjer
1341	Kom som dyr	Troels Thorsen	Kasper Dalsgaard
1342	Kosmisk Frygt	Christian Lollike	Bent Rasmussen
1343	Krig – Undskyld - Pis	Kamilla Wargo Brekling	Bodil Schäfer og Louise Emcken
1344	Kvindernes Hævn	Vivian Nielsen	Jette Glavind Pedersen
1345	Kærlighedens Optik	Thomas Trier	Morten K. Roesen
1346	Lidt før Søndermarken	Julie Maj Jakobsen	Line Hauger
1347	Guitaristerne	Line Knutzon	Peter Hyldahl
1348	Håndværkerne	Line Knutzon	Peter Hyldahl
1349	Marionetspilleren	Kaj Nissen	Peter Rafn Dahm
1350	Med venlig deltagelse	Erling Jepsen	Anders Hind
1351	Modern Life!	Aleksa Okanovic	Thomas Hauger
1352	Natmad med Oberstinden	Anne Sofie Oxenvad	Kirsten Borger Wodstrup
1353	Pittbull	Jakob Weiss	Bent Rasmussen
1354	På Herrens mark	Carl Bjarne Skov	Henrik Sommer
1355	Rejsen til Sankt Hans og På Sankt Hans	Erling Jepsen	Niels Stokholm
1356	Rester af Alice	Caroline Cecilie Malling	Line Hauger
1357	Rød Oresti	Jokum Rohde	Henrik Sommer
1358	Sightseeing og Taj Mahal	Finn Methling	Morten Hovman
1359	Standard	Thomas Malling	Jacob Jessen
1360	Syndflod	Julie Johanne Kirkegaard	Thomas Hauger

Vangså

Forfatter: Andreas Garfield		Hverdags drama om nogle halvsøskende der mødes for at redde det gamle sommerhus efter faderens død.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	4 kvinder og 3 mænd + faderen som stemme.
	Dekoration:	Der foreslås 8 locations – men en kreativ scenograf kan få det til at fungere med én.
	Spilletid:	Ca. 2 timer.

Omtalt af: Thomas Hauger

8 mennesker samles i det gamle sommerhus i Vangså i Nordjylland. Det viser sig at to af dem er søskende, 3 er deres halvsøskende og de to sidste er kærester. Alle mødes glade for at lave projektet: De vil istandsætte det gamle sommerhus efter faderens begravelse. Det sommerhus som de synes rummer så mange skønne barndomsminder. Den mindste søster kommer dog meget senere end de andre – hun lever i Amsterdam, som "luder og flipper" som storebroderen "så smukt" fortæller det. Men hun kommer.

Projektet går i gang og det er dømt til at mislykkes lige fra starten. Huset er i en elendig forfatning. Det er bygget elendigt og bør faktisk rives ned. Og de er overhovedet ikke enige om indsatsen og prioriteringen. Den ene bror tjener mange penge og en af søstrene er pædagog.

Selve det elendige sommerhus bliver en metafor for deres liv indtil nu og det liv deres far har ofret på dem – en uge om året, ellers var han ligeglad med dem.

Stykket slutter med, at de brænder huset ned, for ved at fjerne det som symbol på opvæksten, er der måske en chance for at starte et nyt søskendeliv sammen.

Her er en skøn udfordring for et hold der består 7 unge fra ca. 22 – 32 år. Alle rollerne er lige store og absolut ligeværdige og vidunderligt forskellige fra hinanden.

Stykket er tydeligvis skrevet til Odense Teaters elevafgangsforestilling et år hvor de havde 7 på holdet.

En lækkerbisker at spille for et ungt ensemble med en instruktør der tror på personerne og stykkets historie og det håb det giver til sidst. På den måde adskiller det sig en del fra mange af dramatikerenes andre udførende stykker nutidsdramatik – her er virkelig et håb og historien er en lang metafor.

City of Doom

Forfatter: Gerz Feigenberg		På et mondænt hospice ligger en populær sanger for døden. Masser af fans mailer, men så kommer børnene på scenen.
Bogudgave: <i>Tre Skuespil</i> , Forlaget DRAMA ApS 2009		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	3 kvinder, 1 mand (+ dukke eller stum spiller på dødslejet), Højtalerstemme.
	Dekoration:	Et værelse med en døendes seng på et hospice. En perron på en banegård. Drømmeland.
	Spilletid:	Ca. 1¼ time.

Omtalt af: Niels Damkjær

På mondænt moderne hospice ligger den populære musiker og sanger Victor for døden. Hans meget yngre kone BIBI læser op af mange opmuntrende mails fra stjernens mange fans og kontakter. Efterhånden ankommer den døendes børn fra nær og fjern. Sønnen JOHANN, lillesøster SOPHIE og storesøster SUSANNE træder ind på scenen efterhånden som handlingen skrider frem. Den fredelige stemning afløses hurtigt af traumer og strid, for Victors kæmpe ego har boltret sig orgastisk i narko, sprut og erotisk friløb - og dertil begrundet mistanke om incest - så alle børnene, som er indbyrdes i krig med hinanden, føler sig forsømt og trådt på. Det eneste de er enige om er at hade og frygte faderens unge kone BIBI.

Hvem har noget på hvem? Hvor meget er der at arve og hvem løber af med millionerne? Dialogen er ind imellem præget af moderne københavnsk jargon blandet med mere dagligdags realisme.

Handlingens dialoger foregår ved dødssengen i det luksuriøse hospice og en række mere poetiske monologer udspilles i et imaginært drømmeland.

Alle fire roller er skuespillermæssigt krævende med mange skift i tempo, stil og følelsesstemning. Der stilles ligeledes krav til instruktør, scenograf og teknik.

OBS! I den pågældende udgave af skuespillet er der en del meningsforstyrrende fejl i angivelsen af hvem der siger hvad:

s. 70 SOPHIE rettes til BIBI ved "Gu' kan man så"

s. 75 nederst JOHANN indføjes før "Han ligner ham egentlig meget godt. Hvad har de gjort ved ham?"

s. 82 nederst SOPHIE rettes til BIBI "Vi ved han skal dø. Lad os opføre os ordentligt til det er overstået."

s. 88 nederst SUSANNE ? rolleangivelse mangler ved replikken "Kom lad os gå over til far."

Dage under

Forfatter: Arne Lygre		Er der nogen der vil savne dig, hvis du bliver fanget her? En kidnapper spærrer unge kvinder inde i sit hus for at redde dem.
Bogudgave:		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: H. Aschehoug & Co Postboks 363 Sentrum NO-0102 Oslo kundeservice@aschehoug.no og Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	2 mænd (1 voksen/midaldrende og 1 ung) 2 kvinder (samme).
	Dekoration:	Kælder med stort vindue og en dør, video-tlf. ved døren. Desuden et stort envejs-spejl, enten i gulvet eller på væggen.
	Spilletid:	Ca. 90 min.

Omtalt af: Thomas Holten Hansen

Manden Ejer har en mission om at redde kvinder; han kidnapper dem og spærrer dem inde i en bunker under sit hus. Med vold og sanseberøvelse "træner" han dem i lang tid i deres nye historie og – måske – får de lov at gå igen. For hver måned de er der får de lov at beholde en finger eller en tå. En kvinde er ved at "være parat" til at slippe fri, men kommer tilbage. Ejer kidnapper en ny, en ung pige og kort tid efter en dreng. Mønsteret er brudt.

Pigen slår Ejer ihjel, kvinden går igen, de unge er låst inde. Eneste vej ud er gennem vinduet, men der er langt ned. (*Mærkeligt, når det foregår i en kælder, men måske det foregår i et hus på en bjergside?*)

Problemstilling i stykket er: Hvad skaber vores identitet? Hvor langt kan man gå for at hjælpe andre? Hvor langt vil vi gå for at beholde vores identitet, vores liv? Frihedstrang contra afhængighed.

Historien er elementært spændende. Dertil kommer en meget høj intensitet. Og så er det interessant med et stykke i flere etager, så at sige, hvor der nogle gange er dialog mellem rummene, andre gange er det non-verbalt i bunkeren. Desuden er den kommenterende dialog med regi-bemærkninger sagt af spillerne en spændende idé.

Stykket stiller store krav til scenen, hvis det skal forløses på en effektiv måde. At have en kælder under scene-niveau kræver enten et stejlt amfiteater til publikum og en omfattende podieopbygning til scenen. Alternativt kan det måske løses ved at arbejde med video som medspiller.

Der er flere store men også meget spændende udfordringer i stykket for skuespillerne: At lave troværdige skift mellem dialog- og regi-replikker uden at tabe intensiteten. Desuden er der brutale passager, der kan være svære at gøre naturlige. Spillet skal være stramt og tight.

Udover de nævnte udfordringer for skuespillerne, er der samspillet mellem bunkeren og stuen/kælderen. Til tider kan man ikke høre bunkeren, da den er lydtæt, kun se spillet. Og så ligger der (måske) et valg mellem genrer, drama eller gys. Stykket har begge dele og kan være begge dele på én gang. Og veksle mellem dem.

Det kan være vanskeligt at spille for amatører, men det er en spændende udfordring. Der er nogle store skift, f. eks. mellem dialog og brutalitet og mellem dæmpet tale og pludselig aktivitet, som vil være spændende at arbejde med. De vil kræve stort fokus og god timing, da det ellers kan blive utroværdigt.

Omtalerens egne bemærkninger: Jeg har aldrig haft nemt ved at læse et manuskript som en historie. Men det her er en sidevender. Jeg læste det på en times tid, og man bladrer tilbage og tjekker ting, dialog. Og for en gang skyld dannedes billederne af sig selv i mit hoved. En god historie, som jeg kan anbefale.

Darwins testamente

Forfatter: Jokum Rohde		Et biografisk drama der med fri fantasi og faktiske personer behandler Darwins teorier. En labyrintisk krimigåde om en seriemorder.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	3 kvinder, 5 mænd.
	Dekoration:	Antydede.
	Spilletid:	2 timer 40 min. (med pause).

Omtalt af: Bent Rasmussen

Som så mange spændende skuespil opererer dette i flere lag.

Det tager sit udgangspunkt i et historisk stof, hvor Darwin og dronning Victoria er dominerende personer i kraft af hans epokegørende opdagelse af arternes udvikling/naturens selektion/den stærkeste overlever – og hendes enestående position som Englands mangeårige regent, hvis navn bliver synonymt med officielt livssyn og moral.

Hun tildeler ved en meget højtidelig ceremoni ham den højeste udmærkelse som muræneridder.

Men navnet "muræne" trækker i vor opfattelse i modsat retning af det ærefulde begreb "Englands fornemste ridderorden". Vi får en fornemmelse af grådige primitive fisk, der roder i mudderet.

Denne fornemmelse forstærkes i det følgende, hvor "Den gule muræne" - en samvittighedsløs masse-morder – jages af Scotland Yard, så stykket kommer til at indeholde momenter af en krimi. Samtidig bliver vi i tvivl, om vi skal tage det hele helt alvorligt. Der er et stæk af parodi i skildringen af de to detektiver, der har mindelser om tidens berømte Sherlock Holmes og doktor Watson, ligesom den anonyme masse-morder har lighedspunkter med Holmes hovedfjende Moriarty tilsat en antydning af den uhyggelige Jack the Ripper, som man aldrig fandt frem til..

Samtidig konfronteres vi med en spænding mellem Victorias livssyn – "Det gode/det onde" – og Darwins afsløring af, at det er den stærke, der overlever.

Hvad bliver da "Darwins arv"?

Vel en problematisering af, at "godt/ondt" er blevet erstattet af "stærk/svag".

Som det vil fremgå af dette løst skitserede handlingsforløb, gives der mulighed for, at man i udførelsen af skuespillet bevæger sig i mange stillag, fra det barokke til det skæbnetunge.

Victorianismen kan i sig indeholde en moral, hvor en uangribelig facade, bliver målet, og de mindre pæne ting man foretager sig, ikke tæller, når de ikke opdages.

Men den stærkes ret til at gøre, hvad man vil i kraft af, at man er stærk, kan lede til, at idealet bliver uhæmmet vækst – der rummer en fare for, at der kan produceres giftstoffer, der i sidste ende udsletter alt liv på vor klode.

Det er ikke muligt at give en opskrift på, hvordan det skal spilles.

Det er en udfordring, som det er spændende at tage op.

Den største fjende

Forfattere: Thomas Howalt og Bent Holm		En forestilling om Harald Blåtand. 2 akter. 29. scener.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	Over 26 roller, 3 kvinder, 22 mænd. Samt adskillige trælle, tjenere og Jomsvikinger.
	Dekoration:	9 locations, 3 ude, 6 inde. De fleste i forbindelse med kongeborgen i Jelling.
	Spilletid:	Ca. 2 timer.

Omtalt af: Niels Stokholm

Den Harald som gjorde danerne kristne. Altså et spil om Danmark i en brydningstid mellem asatroen og kristendommen og et spil om den sikkerhedsmæssige betydning af, hvilken religion et land bekendte sig til.

Kong Harald lader sig lede af realpolitiske overvejelser under trykket fra romerkirkens magt, som repræsenteres af kejser Otto i Tyskland. For at undgå at Otto angriber Danmark, beslutter Harald sig for at tvangskristne landet trods uvilje fra sin egen familie og de stormænd og krigere som er asatroende og indlevet i vikingeidealene.

Spillet indledes effektivt og humoristisk med den gamle kong Haralds død i år 987, idet han under forrettelse af sin nødtørft bliver ramt i bagdelen af en fjendtlig pil. Et forsmædeligt endeligt for en stor konge.

Derpå springer handlingen til en dag i Haralds pure ungdom, hvor han er besat af en eneste ting, nemlig Ribestormandens datter, den smukke Gunhild. Han har hverken tanke for eller lyst til at blive konge, men da Gorm den Gamle dør, bliver Harald nødt til at påtage sig ansvaret.

Nu fortsætter handlingen kronologisk fra 958 til 986 ved hjælp af de 29 scener, der hver betegner en forandring i tid og somme tider også forandring i sted. Her ligger der en udfordring til instruktøren i at sikre at publikum forstår de mange skift uden at det går ud over det flow, som skal bære igennem forestillingen.

Det er et stykke spændende Danmarkshistorie fortalt med indlevelse om en konge der ikke ønskede magten, men benyttede den til fulde da han fik den.

Bogen slutter med 11 sider notater om det grundige researcharbejde, inklusiv brug af den tildigtning og frihed over for historiske kendsgerninger som forfatterne benytter sig af for at få dramaet til at hænge sammen.

Derude hvor de ikke kan høre os

Forfatter: Brian Wind-Hansen		En tragisk fortælling om en familie der går i opløsning da datteren bliver narkoman.
Bogudgave: Fem Danske Enaktere, Forlaget DRAMA ApS – <i>Derude hvor de ikke kan høre os</i>		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	2 kvinder og 2 mænd.
	Dekoration:	4 miljøer.
	Spilletid:	Ca. 50 min.

Omtalt af: Line Hauger

En-akteren er en tragisk fortælling om hvordan en familie går i opløsning da datteren bliver narkoman. Den er bygget op så der kun er de fire roller: Faren John, Sønnen William, Moren Marie og Datteren Nina, men de har alle dobbeltroller som A, B, C og D. Fortællingen starter med at vi møder datteren der gerne vil til Ønskeøen og som får tryllestøv af B, som spilles af den samme spiller som sønnen. Vi møder farens elskerinde, som spilles af datteren. Vi ser senere moren sidde på et værtshus og drikke sig fuld i rødvin, hvor sønnen spiller bartender og hvor datteren kommer ind som en gæst. Vi møder sønnen der taber i Black Jack på et casino.

Ind i mellem scenerne hvor familien fortæller om hvordan de oplever deres datters skæbne – ser man familiescener, hvor det hele var normalt – hvor de leger en leg som datteren Nina har fundet på. En-akteren er et sindrigt stykke dramatik, hvor alle har dobbeltroller og spiller dobbelt, men hvor det hele handler om hvordan forældrene takler deres datters nedtur og hvordan alting ender med at de tror de er tilbage til "familietraditionen" med legen, men hvor Nina dør som narkoman.

En-akteren er på sin vis "nem" at gå til. Den har god dialog og en god handling, den viser en families skæbne på en interessant måde ved at lade alle spille dobbeltroller, som så forvandler sig i scenen til den oprindelige rolle. Det kræver sin instruktør samt skuespillere at få dobbeltspillet til at fungere, men hvis man kan vil det blive en indlevende, sørgelig og tragisk historie som publikum får at se, uden at det bliver "endnu" en belærende narkoman-historie.

Død mands kvinde

Forfatter: Thomas Markmann		En kvinde begynder at skrive til en indsat på dødsgangen i USA.
Bogudgave: Fem danske enaktere, Forlaget DRAMA ApS – <i>Død Mands Kvinde</i>		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren repræsenteret af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	2 kvinder, 2 (5) mænd.
	Dekoration:	2 dekorationer.
	Spilletid:	Ca. 90 min.

Omtalt af: Line Hauger

En-akteren er en fortælling om kvinden Helena der begynder at skrive til en indsat på dødsgangen i USA. Man fornemmer at hun ikke er lykkelig i det liv hun lever i Danmark. Hun har svært ved at glæde sig på sin venindes vegne da denne fortæller at hun skal giftes. Helena skriver med Collin i "overlap" gennem hele stykket – og hun drømmer om ham. Hun bliver mere og mere forelsket i ham – og bliver vred da han opgiver håb om appel. Samtidig fornemmer vi at hun rent faktisk ikke ved om han er det som han udgiver sig for at være, en mand med et håb fordi hun er der.

Helena får det værre i løbet af stykket og har svært ved at være der for veninden, da denne fortæller at hendes forlovede er gået fra hende. Til sidst i stykket er hun taget til USA for at sige farvel til Collin. Samtidig får vi historien om hvad det er han har gjort, den bliver levendegjort af manden til den kvinde han har dræbt og voldtaget.

Stykket er en barsk fortælling om hvad det er der gør at en kvinde vælger at indlede et slags forhold til en dødsfange. Det er velskrevet og lige til at gå til for en teatergruppe, samtidig med at der er nogle interessante valg og udfordringer for instruktøren og gruppen i forhold til replikbehandlingen.

En plads i mit hjerte

Forfatter: Andreas Garfield		Et ægtepar mister deres datter i en trafikulykke. En hverdag smadres og der kæmpes med sorgen, hævntørsten og tilgivelsen.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	3 mænd, 1 kvinde og 1 barn på 7 år (kan spilles af et ældre barn, bare det ligner et på 7).
	Dekoration:	1 location.
	Spilletid:	Ca. 1 time 20 min.

Omtalt af: Thomas Hauger

Vi er hos Sebastian og Mille, et ungt par med en 7 årig datter Sofie. Det er morgen og der er travlt, nærmest stresset. Sebastians forretningspartner Bjarke – der i øvrigt er gift med Milles søster - kommer for at hente Sebastian til et vigtigt møde.

Morgenstresset i familien betyder at Bjarke tilbyder – meget mod Milles ønske – at køre barnet til skole.

På vejen derhen sker så ulykken, som kun Bjarke overlever, men med svære fysiske og psykiske mén. Specielt Mille kan ikke/har ikke lyst til at tilgive. Samtalen med præsten Peter er en ren katastrofe for det unge par, et studie i fortrængning og ulyst til at være ærlige. Helt galt går det imellem dem da der skal inviteres til begravelsen og efterfølgende mindestund.

Sebastian drikker lidt rigeligt og Mille kompenserer ved at være hævntørstig på Bjarke og ved at være "over" organisatorisk omkring begravelsen. Kan ægteskabet overhovedet holde sammen efter sådan en omgang? Slutningen antyder en tilgivelse.

Her er tale om et stykke hverdagsrealisme af den barske slags. Her udstilles hverdagens stress og manglen på evne til at klare den værste krise et par kan komme i – det at miste et barn. Også skylden vises og der kæmpes om tilgivelse og forståelse.

Et stykke der er velegnet til en scene, der vil lave pågående realisme og som har skuespillere der kan veksle i følelsesregistret i et splitsekund. Dekorationen er enkel, men at finde dybden i karaktererne er en udfordring for holdet og dets instruktør.

Her er ingen happy end – og dog en antydning af en mulighed for at komme videre – så publikum vil ikke gå helt "sorte" fra teatret, men garanteret tyngede af dette pågående stykke hverdagsrealisme.

Et grisehjerte

Forfatter: Kristin Auestad Danielsen		En grotesk og kulsort fortælling om et dyrehospital i Sønderjylland.
Bogudgave: Fem Danske Enaktere, Forlaget DRAMA ApS – <i>Et grisehjerte</i>		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	3 mænd, 2 kvinder + 1 voice off + 1 får der kan spilles af både mand og kvinde.
	Dekoration:	1 dekoration.
	Spilletid:	Ca. 60 min.

Omtalt af: Line Hauger

En-akteren er en grotesk og kulsort fortælling om et dyrehotel i Sønderjylland, som kan tolkes og spilles på mange måder.

I prologen byder Ruth velkommen til dyrehotellet i Sønderjylland med en absurd og obskøn monolog, som slår handlingen og stemningen i en-akteren an. Randi, Geir og Kjetil er taget på dyrehotel i Sønderjylland og man får hurtigt fornemmelsen af at det ikke er helt almindeligt hotel, men et form for terapi ophold. De har hver især et ønske om at blive hver deres dyr og Ruth er en form for kursusleder som hjælper dem igennem transformationen. Imens de er på dyrehotellet er det tydeligt at de kæmper med deres fortid og deres baggrund, men man får ingen detaljer. Det ender med at de alle er blevet transformeret til det dyr de gerne ville, men i mellemtiden har Ruth taget dem til fange i stalden.

En-akteren er det man vil kalde Ny Dansk Dramatik med en grotesk handling og dialog. Det absurde i dialogerne, de medvirkendes transformation til dyr og lokationen som beskrives som en form for gård på landet – lægger op til at spillerne og instruktøren tolker meget i teksten for at give den deres eget udtryk og formidling. Det er en spændende tekst som dog kan være svær at tolke og formidle, men som independentgrupper der eksperimenterer med deres form og udtryk helt sikkert kan få meget ud af at fordybe sig i.

Fire Grinebiderspil

Forfatter: Kaj Himmelstrup		Fire små spil egnet for begyndere. De spænder fra finurlig samfundskritik til overbærende komik. Mange sjove replikker.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	13-15 per stykke.
	Dekoration:	Simple / Ingen.
	Spilletid:	Ca. 20 min. per stykke.

Omtalt af: Morten Husfeldt

Fire Grinebiderspil af Kaj Himmelstrup er fire let tilgængelige stykker, der egner sig til absolut begyndere. De 4 stykker egner sig bedst til de første dramaerfaringer for fx en skoleklasse eller lignende. Der er ingen behov for dekorationer og de kan spilles i hverdagstøj. Dog er der naturligvis mulighed for at bygge rammer, der passer til den enkelte historie.

Den første grinebider er 'Udviklingssamtale' der omhandler en gruppe medarbejdere i en butik, der i løbet af historien kommer ud fra hver deres samtale med chefen... alle en erfaring og en ny titel rigere... og ellers intet. Vi følger de enkeltes reaktioner, der spænder fra skuffet over den manglende økonomiske anerkendelse, til dent højt skrydende og stolte, der ser sin nye titel som noget ganske særligt. Stykket er en kommentar til dagens titel-rytteri og til den stadigt mere udbredte inflation i fine engelsk-klingende titler.

Dekorationen kan være alt fra et klasseværelse til en omhyggelig opbygget kulisse. Der kræves stort set ingen rekvisitter ud over papirer i forskellige størrelser. Der er 13 små lette roller i stykket. 6 kvinder og 7 mænd

Det andet stykke 'Hvil i fred' er kommentarer over en begravelse. Hannes bror er blevet begravet og vi er nu til gravkaffe. Hanne har altid elsket og set op til sin bror. Men en for en fortæller de enkelte gæster deres beretning om hvordan han havde skadet dem i livet.

Dekorationer er ikke nødvendige. Enkelte rekvisitter som kaffekopper eller lignende kan inddrages. Der er 14 små lette roller i stykket. 7 kvinder og 7 mænd. Alle roller er på i hele stykket.

Tredje stykker er **'Den Danske Sang'**. Her kredses der omkring begrebet danskhed. Et kor er samlet til en koncert og den første sang på repertoire er netop **'Den Danske Sang'** og det burde jo så være ligetil for koret at synge. Desværre for særligt dirigenten, så har stort set alle i koret en meget udtalt holdning til sangens tekst... og det fører hurtigt til den ene afbrydelse efter den anden. For hvorfor hedder det modersmål? Hvorfor hedder det fædreland? Og har vi overhoved en fælles kultur? Disse og en række andre spørgsmål til danskheden tages op.

Dekorationer behøves ikke. Publikum kan inddrages som koncertens **'publikum'**. Koret kan evt. have ens koruniformer på. Der er 14 små roller, der er på scenen i hele stykket. 6 kvinder og 8 mænd.

'Det nye samfund' er det fjerde og sidste stykke i rækken af grinebidere. Grundhistorien er en gruppe mennesker, der hver i sær vil præsentere deres bud på hvad der er centralt i opbygningen af et godt samfund. Hver af de medvirkende har et papskilt med deres ord, som de på skift viser til publikum, og som så debatteres af de medvirkende. Umiddelbart er den fælles holdning blandt rollerne tæt på Anders Fogs minimalstat. Men enkelte kritiske holdninger bliver efterhånden mere synlige og vi slutter med ordet **'Solidaritet'**.

Dekorationer behøves ikke. Der spilles let op til publikum udelukkende med brug af de papskilte, der danner historien. Der er 15 medvirkende. 7 kvinder og 8 mænd.

Fælles for alle 4 stykker er at rollerne kan justeres efter gruppens sammensætning. Så er man flest fx 10 kvinder og 5 mænd, så kan det sidste stykke sagtens spilles af gruppen. Alle historierne er meget lette at gå til. Det er derfor oplagt at bruge dem som træningsstykker og til at arbejde med opbygning af roller.

Stykkernes dramatiske indhold er begrænset af de 20 minutter, og er ikke skrevet for den øvede skuespiller. Men ønsker man at fordybe sig i historierne kan de hver i sær udvikles til spændende billeder på vores samfund i dag.

Frihed

Forfatter: Rosa Katrine Frederiksen		Et ungdomsstykke om flygtningenes situation under 2. verdenskrig med klare paralleller til i dag.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	7 kvinder og 4 mænd.
	Dekoration:	To rum på scenen (dramatikerens anbefaling) – en svinesti og et uderum.
	Spilletid:	Ca. 70 min.

Omtalt af: Thomas Hauger

Der findes alt for få stykker skrevet for unge. Her har vi så en dramatiker der tidligere har begået sig med ungdomsstykket "Rå stof".

2. verdenskrig er forbi og lokale byrådsmedlemmer synger frihedssangen mens der daler dannebrogssflag ned fra himlen. Alt er såre godt. Det går derudaf – danskerne har været optaget af at hjælpe – vi er jo åh så rare.

Alt ånder idyl. Tre unge tyske soldater ankommer så til Espergærde i slutningen af maj 1945. En er hårdt såret, en er fuld af forventninger om fremtiden og én ankommer med kone og stuepige....

..vi hjælper – det bliver næsten patetisk .. og så pludselig træder det "hæslige" Danmark i karakter.

Stykket har tydelige paralleller til dagens flygtninge debat.

Det vil med stor relevans kunne spilles på skoler og efterskoler eller i større ungdomsgrupper på en amatørscene. Det er debatskabende, det har humor, det har alvor, romantik og dramatik.

Hjorten

Forfatter: Vivian Nielsen		Drama hvor en kvinde og en mand mødes i en skæbnesvanger kærlighed, og hvor båndet mellem mennesker og dyr er altafgørende.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren repræsenteret af: Nordiska Åbenrå 5, 4. sal 1124 København K Tlf.: 33 11 68 83 info@nordiska.dk	Medvirkende:	1 mand og 1 kvinde.
	Dekoration:	1 location, et rodet hjem med stue/køkken i et rum.
	Spilletid:	Ca. 1 time og 20 min.

Omtalt af: Trine Porret Randahl Larsen

Jarl er skovfoged og forvalter skovene omkring den herregård, som Frey lige har arvet og overtaget fra sin far ved stykkets begyndelse.

I "Hjorten" kan man tale om modsætninger, der mødes. Frey er modedesigner og meget kosmopolitisk. Hun har boet i Tokyo i mange år, og sidst hun så Jarl, var hun 15 år. Med andre ord har hun ikke den stærke tilknytning til naturen, som Jarl har, hun er bymenneske!

Jarl er skovfoged, han lever isoleret fra forvalteren og de øvrige mennesker på herregården. Til gengæld er han i pagt med naturen og har en tæt tilknytning til skoven. Den er faktisk en del af ham selv; en skæbnesvanger del af skoven bor i ham. Jarl afviser Frey af flere omgange. Det bliver Jarls bånd til naturen og ikke mindst hjorte, der afgør deres forhold.

Mødet mellem kultur i form af Frey og naturen hos Jarl giver en del spændinger, som skaber dynamik i løbet af stykkets to akter. De er meget uenige, og det er først da naturen og døden kommer på banen, at modedesigner og skovfoged rigtigt kan tale sammen og vise omsorg for med hinanden.

Hele stykket veksler mellem et poetisk sprog som overvejende er Jarls, og et mere almindeligt talesprog mellem Frey og ham. Desuden er der særlige lyder, der minder om dyreløde. Dette vil kræve en del af skuespillerne – man skal turde begive sig ud i at spille på mange strenge og udsige replikker, som kan virke helt fremmede. På den måde er "Hjorten" et forfriskende bud på en anden tilgang til natur- og kulturmøder og til en vis grad i mødet mellem mand og kvinde. Det er dog en anderledes kærlighedshistorie.

Har man mod på udfordringerne i replikker som skuespiller, og kan man som instruktør lide at lege med at skrue op og ned for spændingen mellem to karakterer er det bare at gå i gang med "Hjorten".

Hotel Salaam

Forfatter: Gerz Feigenberg		Rejseselskab strander på billigt charterhotel i Nordafrika.
Bogudgave: <i>Tre skuespil</i> , Forlaget DRAMA ApS 2009		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	9 kvinder (1 af kvinderrollerne er stum), 2 mænd.
	Dekoration:	Lobbyen på et charterhotel i Nordafrika.
	Spilletid:	Ca. 1 time.

Omtalt af: Niels Damkjær

Et blandet rejseselskab er strandet på et billigt charterhotel. Handlingen består af ufrivillig ventetid, hvor positive og negative relationer udspilles mellem hotelgæsterne. Angst, fordomme, mistro og misforståelser stortrives mellem slatter af kradse drinks og terroriserende tømmermænd, medens en ophidset menneskemængde belejrer hotellet og afbrænder flag. Der er kun en blokeret glasdør mellem danskerne og den rasende lokale befolkning.

Den usikre drengerøv BO fra storbyen og hans jævnaldrende LARS fra bøhlandet møder unge og modne kvinder. Den evigt glade, døvstumme NOLA hjælpes af støttepersonen MAJKEN fra "himmelsøstre". Bibliotekaren MARILYN-KIMBERLEY er på konstant jagt efter sin forsvundne mandlige samlever, den modne kassedame BIRTHE skælder ud på den næsten fraværende guide NORMA JEAN og støtter sin dansknationale meningsfælle STINE, som er begejstret fan af Pia Kjærsgaard. Den gamle blomsterbarnsflipper PERNILLE mindes de gode gamle dage med pot og Femø lejr. Den venstreradikale fotograf SOFIE er bekymret for sit job og for hendes pige-kæreste RIKKE, der lige har opdaget en knude i brystet.

Hotel Salaam betegnes af forlaget som en tempofyldt farce. Stykket er oprindeligt skrevet til en gruppe elever på Krogerup Højskole.

OBS! I den pågældende udgave af skuespillet er der en meningsforstyrrende fejl:

s. 212 nederst BIRTHE rettes til MARILYN-KIMBERLEY før den lange monolog : "Hva? Nå. Ja. Men så der også det (...)"

Hvordan vi slipper af med de andre

Forfatter: Anders Rønnow Klarlund		Grotesk samfundssatirisk totalteater med både humor og alvor.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska Åbenrå 5, 4. sal 1124 København K Tlf.: 33 11 68 83 info@nordiska.dk	Medvirkende:	7 mænd, 5 kvinder, 2-4 statister.
	Dekoration:	1 location – Stykket foregår i et teater, både i salen blandt publikum og på scenen.
	Spilletid:	Ca. 2 timer inkl. pause.

Omtalt af: Kristian Hald Jensen

Er du noget værd? Har du bidraget positivt til velfærdsstaten?

Spørgsmålene går lige på og konsekvensen er uhyggelig kontant i Anders Rønnow Klarlunds samfundssatire "Hvordan vi slipper af med de andre"

Landet er i undtagelsestilstand – "De nye Københavnerkriterier" er blevet vedtaget af et bredt flertal i Folketinget og nu er det op til de 20 % af befolkningen, der bruger 60 % af statens samlede budget, at bevise, at de trods alt er noget værd.

Stykket starter med at en af skuespillerne placeret ubemærket i salen blandt publikum begynder at brokke sig over at være spærret inde – flere skuespillere i salen blander sig. Soldater kommer ind og skaber ro og det går op for publikum at alle i teatersalen er interneret mistænkt for ikke at leve op til "De nye Københavnerkriterier".

En efter en bliver de internerede kaldt til forhør på scenen, her har de en sidste chance for at bevise overfor Major Christian Bentzon, at de trods alt har gjort noget i deres liv, som er kommet andre til gode, at de trods alt er noget værd og ikke kun har været en byrde for samfundet.

Ole, en forhutlet kunstner, som har fået tiltusket sig offentlig kunststøtte bl.a. via sin fars politiske forbindelser samt støtte til diverse tvivlsomme sociale projekter med kunstnerisk islæt, er den første der bliver kaldt op til forhør.

Folketingspolitikeren Folke er med til forhørene for at sikre at alt går for sig ifølge reglerne. Efter Oles forhør gør Christian kort proces og skyder Ole med det samme på scenen. Og det går op for både publikum og en chokeret Folke, at det er alvor.

Stykket balancerer på kanten af dyb alvor og grotesk humor – det udstiller både den kyniske stat, der kun tænker på, hvad der bedst kan betale sig og den alt omklamrende velfærdsstat, hvis borgere er blevet gjort til hjælpeløse sociale tabere, der ikke formår at tage vare på sig selv og ansvar for deres eget liv.

Stykket fik utroligt gode anmeldelser efter premieren på Århus Teater. Pressen skrev bl.a. "Med scenekunstnerisk opfindsomhed og hårdkogt politisk logik sætter Aarhus Teater dansk velfærdshykleri på prøve" – "det politiske teater lever!" – "Et meget overrumplende stykke" - "Det her er ramsaltet, manipulerende og absolut ensidigt. Men for pokker, hvor er det morsomt, tankevækkende og seværdigt."

En spændende opgave for en erfaren amatørscene. Mange gode roller, et par af dem med et par meget lange og krævende replikker.

Slutscenen rummer store udfordringer, teknisk og/eller skuespilteknisk, som man bestemt ikke skal udskyde for længe med at finde en brugbar løsning på.

Julie og Romeo

- en variation over Shakespeares tragedie gendigtning og nydigtning

Forfatter: Gerz Feigenberg		Den udødelige tragedie af Shakespeare i bearbejdet version.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	7 roller – kan spilles af 3 K og 3 M.
	Dekoration:	En halvabstrakt dekoration. Ca. 10 lokationer.
	Spilletid:	Ca. 90 min.

Omtalt af: Astrid Marie Lakjer

Hvis man hører til dem, som har haft lyst at prøve kræfter med William Shakespeares udødelige klassiker *Romeo og Julie*, men som indtil videre er vejet tilbage for værkets kompleksitet og volumen – da er Gerz Feigenbergs nyfortolkning *Julie og Romeo* det rette sted at starte.

For det første er persongalleriet reduceret betragteligt, hvilket bevirker, at det er overskueligt at spille for cirka seks skuespillere. Dernæst er handlingen forenklet, således at hovedhistorien om de to unges kærlighed og død er stykkets eneste narrative tråd. Sidst, men ikke mindst, er det i denne udgave muligt at realisere tragedien med temmelig få effekter til at skabe de forskellige lokationer.

Reduktionen i persongalleriet gør, at tjenestefolkene tildeles en afgørende rolle i stykket. Knokler er den bitre tjener, som "glemmer" at give Romeo det vigtige brev hvori der står, at Julie blot sover, og bliver derved den direkte årsag til de unges selvmord. Andrea, en nydigtning over Julies amme, er ligeledes med til at få intrigen videre og tildeles til sidst epilogen over de døde.

Dog er forfatteren tro mod de vigtigste og mest berømte passager i tragedien, således at balkonscenen, opvågningsscenen i Julies værelse og dødsscenen kun er omskrevet ganske let. Og heldigvis for det, kunne man fristes til at sige, for dette er selve kernen i fortællingen – og meget svært at skrive bedre end Shakespeare!

Det er ikke omkostningsfrit at gendigte en så kendt klassiker som *Romeo og Julie*, fordi tilskueren allerede har en forventning om, hvilken historie der vil udspille sig. Blandt andet er det derfor problematisk, at det i Feigenbergs udgave bliver uklart for tilskueren, at Romeo og Julie bliver gift, fordi munken Lorenzo er skrevet ud af historien. Ligeledes er

det utroværdigt, at Tybalt, som er en sammensmeltning af Mercutio og den originale Tybalt, rammes af Romeos sværd, hvorefter de to slagsbrødre sludrer videre – og at man så i næste scene får at vide, at det forresten var et banesår og at Tybalt nu er død.

På trods af forenkling og nytænkning synes denne anmelder dog, at kernen i kærlighedshistorien er bevaret på en sådan måde, at *Julie og Romeo* vil være et interessant og overskueligt projekt at iscenesætte. Man kan derfor betragte Feigenbergs version som en hjælpende hånd til det dramaturgiske overblik over klassikeren – om end titlen er lidt krukket, for *så* forskellig fra originalen er denne version altså ikke...

Kom som dyr

Forfatter: Troels Thorsen		Om identitet, drømme og realiteter – om pludselig at skulle gøre status i livet. Vi er med til en fætter-kusine fest.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	3 mænd. A: Thomas B: Jacob C: Rasmus/Bjørn
	Dekoration:	Et udehus på en gammel gård. 3 døre. En ud til gårdspladsen, en ud til køkkenet og en dør ud til badeværelset.
	Spilletid:	Ca.90 min.

Omtalt af: Kasper Dalsgaard

”Kom Som Dyr” er en morsom og intens forestilling om en fætter-kusinefest, hvor kun 3 fætre møder op. De 3 fætre har hver deres agenda, og konflikter fra de var børn ulmer under overfladen. Der går ikke lang tid før beskyldninger om fortiden tager til, og konflikten optrappes. Der er flere intense og absurde scener, som kan løses på mange forskellige og abstrakte måder til egen fortolkning.

Der er ikke uddybende regibemærkninger, hvilket gør det muligt for skuespillere og instruktør at tolke meget frit. Replikkerne er meget nutidige, hverdagsagtige og skrevet i et højt tempo, som også underbygger forestillingens komiske side.

Kosmisk Frygt

Forfatter: Christian Lollike		Debat spil der skærer ind til benet.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	3.
	Dekoration:	1 location.
	Spilletid:	1 time.

Omtalt af: Bent Rasmussen

Debatspil er svære at have med at gøre. Det problem man behandler, de synspunkter man slår til lyd for, deles som regel på forhånd af publikummerne. De der mener noget andet, kommer ikke. Man kan få sin tvivl om, hvor mange der bliver omvendt, så et nyt livssyn fører til aktiv handling.

I den henseende er dette stykke på en måde endnu sværere end alle andre.

De tre personer, Christian Lollike har skabt, har på forhånd indset, at den rige verdens overforbrug, udstrålingen af CO2 ikke vil stoppe. Katastrofen rykker nærmere. Det ved vi alle. Naturligvis kunne jeg ændre min livsstil, afstå fra alt det, der får forureningen til at stige. Men hvad hjælper det, når jeg er overbevist om, at det er umuligt at få alle de andre til at gøre det samme.

Vi, der ser på, er i slægt med de tre deroppe på scenen, der tumler med problemerne.

Skal vi tage kampen op, når det alligevel er håbløst? Og for hvad? For at blive beundret? For at føle sig renfærdig og frelst?

Måske er den eneste udvej, at indbyggerne i et par verdensdele bliver udslettet. Så vi få rige får overlevelsesmuligheder.

Til sidst oplever de jordens undergang. Vandet styrter ned, vælder op fra alle sider – som i syndflodens dage er alt øde og begravet.

Er der en Noahs ark et sted?

I et spinkelt håb klynger de sig til hinanden. Fordi der ikke er andre muligheder, oplever de, at der af en ny slags kærlighed fødes noget nyt.

De tre er ikke tegnede som selvstændige individer – måske en lille gruppe, der er søgt sammen, drevet af en erkendelse af, at der ikke er noget at gøre.

Det ligner ikke andre stykker.

Fremført med en afmægtig lidenskab vil det bevæge sig ud over en æstetisk/kunstnerisk oplevelse.

Det er ikke til at ryste af sig.

Krig – Undskyld - Pis

Forfatter: Kamilla Wargo Brekling		Triologi. "Krig" om parforholdenes konfliktzoner. "Undskyld" hvor kvinderne kommer til orde. "Pis" en forestilling om mænd i dag.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska Åbenrå 5, 4. sal 1124 København K Tlf.: 33 11 68 83 info@nordiska.dk	Medvirkende:	"Krig": 2 mænd, 2 kvinder. "Undskyld": 5 kvinder. "Pis": 5 mænd.
	Dekoration:	Ingen særlige krav.
	Spilletid:	Hvert stykke ca. 1½ time.

Omtalt af: Bodil Schäfer og Louise Emcken

Teksterne er alle blevet til på baggrund af autentisk materiale fra skuespillere, dels på Kaleidoskop og dels på Det Kongelige Teater og på baggrund af Kamilla Wargo Breklings egne oplevelser og erfaringer.

Det er underholdende korte fortællinger og kommentarer om kvindeliv, mandeliv og spændingerne i deres fælles liv.

Krig:

Vi præsenteres for situationer, hvor de mandlige og kvindelige uforløste drømme og falske forventninger støder sammen, ofte i pragtfulde skænderier. Parforholdets facetter med flyvende forelskelser og farlige faldgruber får en selvironisk behandling.

Dekorationen kan forenkles til fire forskellige stole.

Undskyld

Teksterne, fortrinsvis monologer, fører os ind i nutidens kvindeunivers, der er præget af urealistiske forventninger til livet, hjulpet godt på vej af medierne. Man kommer vidt omkring mange temaer som moderrolle, arbejdsliv, perfektionisme, krop og romantik – og parallelparkering.

Ingen særlige krav til dekorationen.

Pis

Vi får her et indblik i den moderne mands univers med drømme om at være en stærk og stor mand, om den perfekte kvinde, om frihed og alligevel være en del af en velfungerende familie. Der sættes på humoristisk måde fokus på forholdet til børn, venner, skilsmisse, sport, forfængelighed og selvynk ved sygdom.

Ingen særlige krav til dekorationen.

Alle tre stykker handler om voksenalderen med arbejdsliv, familie og børn og udmærker sig ved herlige mundrette replikker samt præcise og jordnære situationer.

Man ler og græder over de genkendelige tåbeligheder.

Dejlige udfordrende roller til skuespillere af en vis alder. En lækkerbissen for en amatørscene. En ide kunne være, at tre scener arbejdede sammen, tog hver sin del og spillede alle tre stykker på en "maratondag".

Stykkerne kan spilles som areateater og på almindelig scene.

Kvindernes Hævn

Forfatter: Vivian Nielsen		Den oldgamle komedie – her i 8 scener – om en flok kvinder der går i sex-strejke for at stoppe en tåbelig krig.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska Åbenrå 5, 4. sal 1124 København K Tlf.: 33 11 68 83 info@nordiska.dk	Medvirkende:	8 kvinder, som spiller 2 roller hver. En kvindes rolle og en mandes rolle.
	Dekoration:	En teaterscene med kulisser til Lysistrate. 8 scener – pause efter 4. scene.
	Spilletid:	Ca. 2 timer og 15 min. inkl. pause.

Omtalt af: Jette Glavind Pedersen

Stykket har med stor succes været opført på Nørrebro Teater i København. Faktisk udløste forestillingen stående ovationer. Pressen skrev: "Kvindernes Hævn" er årets bedste grin. Og næste års med."

Vivian Nielsen er en dramatiker med stor succes, og hun høstede bl.a. en Reumert for stykket "Brandes". Hun har en eminent sans for at sætte køns- og kvindekampe på scenen, og stykket her er vittigt og begavet skrevet.

"Kvindernes Hævn" er en moderniseret udgave af Aristofanes "Lysistrate", og stykket spilles i en kulisser til "Lysistrate". Forestillingen er i ånden meget Aristofanisk – og meget, meget underholdende.

Kort om handlingen: En flok kvinder – anført af en brusende sensuel statsministerfrue – er trætte af den mandlige dominans på Christiansborg og i direktionslokalerne. Med kampråb som "vi forsøger pikken" - gør de som Lysistrate og hendes medsøstre gjorde for flere tusind år siden på Akropolis. De går i sex-strejke. Men denne gang ikke for fredens skyld, men for at få indflydelse. Danske og svenske kvinder rotter sig sammen i en fælles kamp og besætter DR Byen. For vil man have indflydelse, må man først have magten over medierne.

Denne kønskomedie kræver otte skønne kvinder, som tør, vil og kan veksle mellem at spille kvinder og mænd. Sexhungrende, fredselskende, magtliderlige og sjofle roller. Her bliver brugt et hamrende sjovt og meget frækt sprog, som det er nødvendigt for skuespillerne at kunne beherske, for at stykket bliver vellykket.

Derfor anbefales stykket til en amatørgruppe med erfarne skuespillere, som vil være parat til respektløst og uden forbehold at kaste sig ud i opgaven. Det er væsentligt, at skuespillerne kan fange stykkets humor, som er både plat og vidunderlig.

Der er i stykket gjort plads til 8 nyskrevne stand-up monologer.

I stykket er der en del stednavne, statistiske oplysninger, sange m.v. De bør tilpasses det aktuelle spillested og tid.

Der bliver i stykket brugt en storskærm i forbindelse med en række dialoger, hvilket vil stille krav til teknisk kunnen.

Beslutter man sig for at sætte "Kvindernes Hævn" op, er der garanti for et hylende morsomt men også krævende forløb og et publikum, som vil more sig kosteligt.

Kærlighedens Optik

Forfatter: Thomas Trier		Fire skuespillere og en musiker mødes for at fortælle hinanden historier om kærlighed.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	4 skuespillere og 1 musiker. De 5 medvirkende spiller også 8 andre roller.
	Dekoration:	Fleksibel dekoration. Man skal dog være opmærksom på at handlingen foregår mange steder, med korte intervaller.
	Spilletid:	Ca. 100 min.

Omtalt af: Morten K. Roesen

Thomas Tries stykke *Kærlighedens Optik* tager udgangspunkt i et tema, som de fleste mennesker kan relatere til nemlig; *kærligheden*.

Undervejs i stykkets 26 scener bliver kærligheden, dens konsekvenser, liv og virke diskuteret heftigt i følgende problemstillinger: er kærlighed blot ren kemi, kan man blive forelsket ved at spise en pille og er begrebet *romantisk kærlighed* blot en opfindelse fra det 19. Århundrede?

Thomas Trier har i disse 26 scener indskrevet fem forskellige fortællinger, som hver især viser kærligheden i yderste konsekvenser. Fortællingerne indeholder og behandler emner som: hvordan holder man et forhold kørende, sex, utroskab, usikkerhed omkring sig selv og sin partner, følelser etc.

De fem fortællinger indgår ikke i et lineært forløb, hvor den ene fortælling afsluttes før den anden begynder. De er derimod sat sammen igennem montageprincippet, hvor hver fortælling konstant afbrydes og fortsætter et par scener længere fremme i stykkets helhed. Ved en eventuel iscenesættelse kan man med fordel i forberedelsen lave en synopse over scenerne, således at sammenhængen scenerne i mellem står tydeligere frem.

Hver af de fem medvirkende, KATHRINE, PELLE, MARIE, TROELS og MARIJANA har hver sin personlige fortælling, som hver omhandler møder med kærlighedens væsen. Tilsyneladende er det meningen, at man som læser (*tilskuere*) skal få den fornemmelse, at fortællingerne rent faktisk udspringer fra de fem personers virkelige liv, udenfor teaterscenen.

Rent rollekonstellationsmæssigt er dramateksten bygget op ved, at idet en fortælling bliver fortalt, springer en eller flere af de andre medvirkende ind i fortællingen og lader således

fortællingen udspille gennem deres skuespil. Dette ses blandt andet i MARIEs fortælling, hvor hun først giver en kort introduktion som fortæller. Derefter lader fortællingen udspille sig, ved at MARIJANA spiller rollen som MARIEs mor; SIGNE, og enten PELLE eller TROELS spiller MARIEs far CHRISTIAN. Således, agerer de fem medvirkende indenfor mange forskellige personkonstellationer, idet der i alt optræder 13 forskellige roller i stykket. Udover de fem fortællere, som udgør grundstammen i dramateksten er der andre otte som følger: SIGNE, CHRISTIAN, JONAS, 2 PARTERAPEUTER, EN GL. BEKENDT, MARTIN og JAN.

Ind i mellem de afbrudte fortællinger, udspiller der sig scener, hvor de fem medvirkende fortællere tilsyneladende "spiller sig selv". Her udspiller der sig, en form for *sjette fortælleramme*, hvor konflikter og kærlighedsforhold diskuteres i noget som stykket ligger op til, at skulle foregå i reel tid. Her taler de fem personer til hinanden, "som om" at de i dette øjeblik, er i gang med at konstruere forestillingens samlede hele. Det vil således sige, at de spiller, at der ikke foreligger et på forhånd skrevet manuskript til denne forestilling, men at alt foregår lige nu og her. Dette indebærer at der i en eventuel iscenesættelse bør inkorporeres en vis spontanitet i spillet, da dramateksten ligger op til, at fortællingerne fortælles mere eller mindre spontant af de fem medvirkende.

Stykkets dramaturgi eksperimenterer altså med, at noget af dramateksten er fortællinger, som kan springe i tid og rum, og at andet foregår lige nu og her i rummet. Dette kan for eksempel ses ved, at TROELS på et tidspunkt siger: "[...] Det kommer ikke med i forestillingen, der her – vel?" (s. 27). Der er altså en vis dramatisk ironi på spil, da dette jo allerede er en replik i forestillingen. Denne dramatiske ironi ses også hvor KATHRINE påpeger overfor MARIE, at de lige nu er i gang med et teaterprojekt og at MARIE derfor ikke bør spille på sin guitar. MARIE svarer igen med: "Ja, ja, - men jeg tænkte godt jeg lige – jeg er jo ikke sådan skuespiller." (s. 15) MARIE, er jo udmærket klar over dette, så teksten lægger op til, at man som skuespiller hele tiden må være beredt til, at begive sig rundt i forskellige fortællerammer.

Samtidig kan man sige, at der opstår nogle virkelighedsfordoblinger i stykket. Her bærer dramateksten i høj grad præg af, at den er formuleret under prøverne til uropførelsen. Især fordi at de medvirkende, som oprindeligt spillede uropførelsen af stykket bruger sine egne navne og virke i samfundet, i dramateksten. MARIE, som i forestillingen er musiker blev for eksempel spillet af musikeren Marie Frank.

Hvis man skal iscenesætte denne tekst på ny, må man altså nødvendigvis være opmærksom på dette og forholde sig til, om hvorvidt man vil ændre navne, evt. replikker og handling. Man bør naturligvis først kontakte Thomas Trier for at høre, om man kan erhverve sig rettigheder til dette.

Efter min subjektive mening, vil der nemlig opstå nogle sceniske mærkværdigheder, i disse virkelighedsfordoblinger idet en ny skuespiller derved skulle spille Marie Frank som spiller MARIE, som spiller fortæller etc.. Ligeledes vil rollen som MARIJANA være mærkværdig at spille, idet at en af fortællingerne starter ud med, at hun bliver genkendt som skuespilleren fra *Rasmus & Jamilla*. Marijana Jankovic, som ved uropførelsen spillede MARIJANA var rent faktisk medvirkende i *Rasmus og Jamilla* spillede faktisk på Betty Nansen Teatret i 2007.

Efter min subjektive mening, er det temmelig problematisk, at man ved udgivelsen af en dramatekst ikke forholder sig til dette, hvis man ønsker den opsat igen.

Måden dramatekstens udformning i replikker og regibemærkninger synes mig også, at være temmelig besynderlig nedskrevet. Som man kan se på de to replikker, som jeg allerede har brugt som eksempler i tidligere sammenhænge, er sproget præget af talesprog. Der er i løbet af teksten stort set ingen replikker som ikke har tankeprikker eller tankestreger (...) og (- - -) eller fyldord som, (ja, ja) og (altså). Også lyde som "arhm" og "aj", og bestemte måder at udtale ord på er understreget ved at forlænge ordene, således at ordet "listende" kommer til at sådan ud: "liiiistende".

Min bekymring ligger i, hvordan man i en iscenesættelse skal fortolke disse lyde, tankepauser og det dels upræcise sprog, hvis ikke man får tilladelse til at lave en bearbejdning.

Regibemærkningerne er ligeledes skrevet ned i en form for talesprog, og er desuden ganske guidende i forhold til næsten alle handlinger på scenen. Et eksempel på dette er hvor KATHRINE og MARTIN i ottende scene diskuterer. Regibemærkningen lyder således: *"Han siger en lyd som om det er åndssvagt, hun begynder at bringe skyld ind i billedet"*. Dette kan man jo som gruppe drage nytte af, hvis man synes det er nogle gode handlingshenvisninger dramatikeren laver.

Sammenfatning:

Dramateksten til *Kærlighedens Optik* virker som en "work in progress" forestilling, som hurtigt er skrevet ned, uden at skænke den tanke, at den på et senere tidspunkt igen skal kunne fungere som forestillingstekst. Derfor er min vurdering, at det kan være problematisk for en amatørgruppe at give sig i kast med den. Det kræver nogle erfarne skuespillere førend, teksten kan løses op og frigøres. Førend det kan lade sig gøre, må man nemlig beherske det, at kunne gøre det mærkværdige nedskrevne talesprog til sit eget, og derved kunne se forskel på teksten og det der konkret skal siges på scenen. Faren ved at lade amatørskuespillere spille dette stykke, er at der bruges alt for meget tid og kræfter på at udtale og sige replikkerne som de står i dramateksten. Altså at lære Thomas Tries talesprog. Den fri leg med ordene og rollen vil altså overskygges af dette arbejde. At håndtere denne tekst kræver også en instruktør, som er godt hjemme i dramatik og dramaturgi. Instruktøren skal kunne gennemskue hvordan disse virkelighedsdoblinger konkret fortælles til et publikum, samtidig med at han/hun skal gøre det forståeligt for sine skuespillere. Det forholdsvise høje abstraktionsniveauet der ligger i virkelighedsfordoblingerne, skal bearbejdes, konkretiseres og gøres nærværende evt. ved hjælp af en tekstbearbejdning (igen med evt. tilladelse fra Thomas Trier).

På den anden side vil det være en interessant udfordring for en erfaren ungdomsgruppe at beskæftige sig med. Teksten appellerer nemlig i høj grad til unge, gennem det det upræcise tomme "SMS sprog" som deres generation er vant til. Samtidig er temaet jo ganske interessant for de fleste unge, som også ville kunne få en del ud af at prøve at spille ensemblepræget montagetheater.

En mulighed kunne derfor også være, at bruge teksten som træningsmateriale i workshopforløb, hvor formålet er ensembletræning, hvor man lærer de unge, at kunne springe ud og ind af fortællinger og karakterer. Som forestillingstekst er jeg, som allerede skrevet, skeptisk, men vil se frem mod hvis nogen forsøger sig.

Lidt før Søndermarken

Forfatter: Julie Maj Jakobsen		En grum og rå enakter der viser de mørkeste sider af mennesket.
Bogudgave: Fem Danske Enaktere, Forlaget DRAMA ApS – <i>Lidt før Søndermarken</i>		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	3 kvinder, 1 mand.
	Dekoration:	4 miljøer.
	Spilletid:	60 min.

Omtalt af: Line Hauger

En grum fortælling om Felix der drømmer og længes efter Tine og den tryghed der var hos hende. Felix bor stadig hjemme hos sin mor Tonni og savner Tine så meget at han køber en luder, Nadia, og får hende til at spille Tine. Senere møder han Silke, som han også "leger" er Tine. En-akteren er en grum fortælling om Felix, som er i starten af 30'erne og hans syge forhold til sin mor og til Tine. Vi får ikke at vide om Tine er skredet fra ham eller om hun er død. Hans mor Tonni er alkoholiker og sølle – og Felix behandler hende som skidt. Han møder Silke i byen, som gerne vil "lege" med og være Tine og han bilder sig selv ind at han skal giftes med Tine. Silke dukker pludselig op hos Tonni, som hjemmehjælper og giver hende opmærksomhed og nærvær. Felix har pralet overfor luderen at han har slået sin mor ihjel, men til sidst i stykket ser man Tonni sidde med halsen skåret over og Silke der kommer ind i rummet og skriver "Felix" på væggen med en kniv.

En velskrevet og rå en-akter der viser de mørkeste sider af mennesket. Den er til tider absurd i sin handling og vil nok kræve en god instruktør, der vælger hvad der sker i stykket. I åbningsscenen bliver Felix' tunge skåret ud – og vi får aldrig at vide hvorfor eller om det er et flash forward i stykket. Der er 4 miljøer, men med enkelte virkemidler behøver man ikke nødvendigvis have 4 scenskift.

En interessant en-akter som giver både instruktør, skuespillere og publikum en god udfordring.

Guitaristerne

Forfatter: Line Knutzon		Et absurd og utrolig sjovt stykke om den populære visesanger John Hansens død og efterfølgende mindekoncert.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	2 k + 2 m.
	Dekoration:	1 location: På fortovet foran John Hansens villa på Gyvelvej.
	Spilletid:	Ca. 2 timer.

Omtalt af: Peter Hyldahl

Den berømte visesanger og tolvtonekunstner John Hansen er død som følge af en katastrofal betjening af en brødrister. Fire af hans mest inkarnerede fans beslutter sig for at lave en mindekoncert foran hans hus på Gyvelvej 3, så hits som *"Hvor er min lighter?"* og *"Det rige svin skal dø!"* ikke bare går i glemmebogen. De fire guitarister tropper derfor op med deres instrumenter en times tid inden koncerten for lige at aftale de sidste detaljer, stemme guitarerne og lave lydprøve. Egentlig skulle Poul Severin og Tranebergskolens lærerkor også have deltaget, men de har uheldigvis taget fejl af stedet og er nu på vej op i sommerhuset...

Derfor må de fire, Hesselhud, Grete, Kim og Gregers, jo så lave koncerten alene, hvilket viser sig at være lidt af et forhindringsløb med umådelig høj sværhedsgrad. Fire musikere med vidt forskellige temperamenter knalder sammen i uendelige lange diskussioner om alting. Repertoirevalg, retten til at tælle for, rækkefølgen af melodierne, om der nu skal synges flerstemmigt eller som kanon osv. osv. Alt bliver til hysterisk flueknepperi om hvem, hvad, hvorfor og hvor længe. Magtkampene bølger frem og tilbage mellem de fire. Der bliver skreget og råbt højt, og flere gange kommer det til direkte korporligheder. Men undervejs får de trods alt spillet de fleste af Johns legendariske hits, og der sluttet af med *"Har fået følelser"*, hvorefter guitaristerne er klar til, at publikum indfinder sig for at opleve den minderige mindekoncert til John Hansens ære og værdighed.

Line Knutzons setup er absurd, vanvittigt, utroligt sjovt og humoristisk, men der er egentlig ikke nogen mening med den udfoldede galskab andet end, at fire mennesker kæmper om retten til at få ret. Det kan jo i sig selv være sigende nok om vores måde at leve på, men alligevel kommer forestillingen i mine øjne mest til at dreje sig om underholdning for underholdningens skyld. Morsomt er det i hvert fald, og hvis man kan få fat i 4 musikalske, guitarspillende og syngende skuespillere, så har man alle muligheder for at lave en forestilling, der vil tage kegler.

Ps: Der er desværre ikke nodemateriale i Dramas udgivelse, men jeg ved, at der blev lavet en CD i forbindelse med Mungo Parks opførelse i 2005/06.

Håndværkerne

Forfatter: Line Knutzon		Et sjak sorte håndværkere flytter ind og overtager totalt styringen hos det pæne par.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: All That Management St. Kongensgade 36-38 1. tv. 1264 København K Tlf. 33 12 15 57	Medvirkende:	4 k + 7 m.
	Dekoration:	3 locations.
	Spilletid:	2 timer 15 min. inkl. pause.

Omtalt af: Peter Hyldahl

”Håndværkerne” er skrevet på bestilling fra ”Det kongelige Teater” i 2008 og er på mange måder et ”rigtigt” Line-Knutzon-stykke, mens det på andre er meget langt fra hendes bidende, kradse, absurde samfundssatiriske stykker fra 90-erne med ”Snart kommer tiden” som det kunstneriske højdepunkt.

Miljøet er stadig det bedrestillede borgerskab, hvor der nu står samtalekøkkener, wellness-badeværelser og husombygning på programmet. Kort sagt: ”Vores liv vil tage en ny og bedre drejning, når bare vi får renoveret den nyindkøbte ’drømmevilla’”. Det siger sig selv, at det projekt er dømt til at gå galt – og det gør det naturligvis også – selvom det ikke lige er på den måde, man som publikum havde regnet med.

Alice og Manfred har købt en nedlagt rønne på landet og er i fuld gang med at få renoveret huset i samarbejde med en håndfuld mere eller mindre suspekter håndværkere af den slags, som ikke behøver at lave en regning men bare er tilfredse med pengene. Efter fire måneders byggehelvede er der nu en lille uge til den lørdag, hvor indflytningsfesten skal stå, og venneparret Karl og Magrete glæder sig til at se det færdige resultat med middelhavsblå klinker, Tony-vandhaner, konvektionspejs og det hele. Uheldigvis viser det sig, at håndværkerne med formand Glen i spidsen finder fejl i ledningsnettet og er nødt til at hive de nyopsatte gipsvægge ned igen for at rette problemet: ”Jeg ved s’gu godt det er ærgerligt, men vi er jo nødt til at gøre tingene ordentligt, ikke?”

Og sådan går det så slag i slag, det bliver værre og værre, flere og flere rør og dæksler og forkerte ledningsføringer skal lige ordnes. Den berammede indflytningslørdag udskydes igen og igen, og Manfred og Alice er på sammenbruddets rand, da de i et øjeblik af sanselig beruselse flår hinandens tøj af og vil til at elske i soveværelset, hvor der desværre ligger en af de polske arbejdere og sover. Manfred bliver så vred, at han kommer til at skubbe den arme stakkel ned af trappen med døden til følge. Da svigermor samtidig anmelder sin ankomst over mobiltelefonen, må liget jo skaffes af vejen i en fart; dvs. ned i kælderen. Nu går det hurtigt: En efter en nakkes de uvirksomme håndværkere fra en kant

af, og de ender alle nede i kælderen. I stedet for en genopbygning bliver huset udsat for en omsiggribende nedbrydning, og inden sidste scene er alle arbejdere dræbt på den ene eller anden bestialske og grusomme måde, huset ligger i ruiner og alt er håbløst. Det er så her svigermor tager over, og da tæppet går for sidste scene – indflytterfesten – er alt nu i den mest flunkende og skønneste orden, man kan tænke sig. Og alle er glade!

Stykket starter som en god gammel Line Knutzon-satire med bid i, men ender som en tandløs og ufarlig Line Knutzon-splatterfarce, som ikke lader gamle "Plys og papegøjer" noget efter. Der er fabelagtige replikskifter med one-liners, som vil få latteren til at runge i teatersalen. De enkelte karakterer er i bedste Knutzon-ånd lidt tricky men gode figurer med mulighed for masser af godt skuespil for de enkelte spillere. Og stykket vil helt sikkert være det helt store tilløbsstykke, hvis... og dette 'hvis' er temmelig vigtigt!

Hvis man råder over et scenografihold, som kan tackle den opgave at bygge et toetagers hus, som derefter skal brydes langsomt fra hinanden, for så i sidste scene at stå fikst og færdigt igen, så er succesen formodentlig hjemme.

Marionetspilleren

Indgår sammen med komedien "Bugtalerens dukke" i "Kunst for Konger – eller hvordan man kan lade som om man bestemmer selv om man ikke gør det". To komedier om kunst(ner)ens vilkår.

Forfatter: Kaj Nissen		Komedie om en Marionetspillers farlige ønskedrøm. Om tvetydigheden i kunstnerisk skaben og væren: At beherske og at lade sig beherske, at skabe og at blive skabt, at kende sin begrænsning og at overskride den. Og at søge/stille de spørgsmål der ikke lader sig besvare.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende: 7 mænd. 3 kvinder.	
	Dekoration:	1 location.
	Spilletid:	Ca. 50 min.

Omtalt af: Peter Rafn Dahm

Marionetspilleren præsenterer sig: "Jeg er marionetspiller. Dette er mine marionetter. Jeg fører dem, bestemmer over dem – hersker!". Og så viser han hvad ensemblet kan præstere – på hans bydende hænder: En grim omgang, hvor alle tager livet af hinanden.

Ulykkeligt, men gesvindt som børnene kan lide det.

En naturvidenskabelig – og mystisk – student, er betaget af marionetspillerens kunst, der har fat i selve det guddommelige princip. Mens studentens egen metier, videnskaben, aldrig når til bunds i noget, fordi bunden kun dækker over endnu større dybder, der åbner sig under en. Samtalen kredser om impulsen over alle impulser – er den kærligheden eller den nye opdagelse – magnetismens skaberånd?

Under indflydelse af en meget magtfuld vin lokker studenten marionetspillerens største ønske ud af ham, det der vil gøre ham aldeles lykkelig: At marionetterne bliver levende mennesker med sans ånd og viden, og han selv direktør for et rigtigt menneskekompani. Og ønsket gå i opfyldelse. Oh ve, oh ve. Alting snurrer rundt og hele ensemblet strømmer ind på scenen som rigtige skuespillere. Hvorefter alting går galt. Skuespillerne har viljer, ambitioner og nykker – og rettigheder, menneskerettigheder. De vil selv, gør oprør mod direktøren, og da han truer med at skrive dem ud af historien til fordel for nye, elektromagnetiske rolleformidlere, overfalder de ham og dolker ham "Dræb, dræb, dræb!" Mørke. Marionetspilleren sidder atter blandt sine dukker. Var det et mareridt?

Han har i hvert fald lært lektien: Han er lykkelig som marionetdirektør med et personale der ikke diskuterer hans dømmekraft, så hellere undvære ånden.

Er det så alt han har lært? Er det hele pointen? Nej, for han må have fået en fornyet respekt for dukkernes og teatrets kraft. I hvert fald sætter han sig tungt på marionetkassens låg – som for at sikre sig at dukkerne ikke slipper ud, slipper fri. Og får kroværten til at skaffe sig en forsvarlig hængelås at sætte på kassen.

Har mødet med studenten og mareridtet om lykken så kuet ham? Slet ikke. Han er blevet hjulpet igennem, er på vej mod noget nyt, og skal ud og have fingrene i "impulsen over alle impulser!" Spørgsmålet er så om det kan lade sig gøre med det gamle, begrænsede marionetensemble – når der "nu skal ganske andre boller på fortællesuppen".

"Marionetspilleren" er et stykke med mange bunde og lag. Om, som forfatteren selv siger, den hårfine grænse mellem menneske og dukke. Om kunstnerisk – "guddommelig"-skaben og den absolutte beherskelses grænser.

Og om kunsten, inspirationens kilder og den pris kunsten kan kræve af sine udøvere når kravet er at skabe "Kunst for konger – mindre kan ikke gøre det".

I sin kompleksitet, er det er også et krævende stykke, der kræver tid, fordybelse og omhu. Ordene er ofte dobbelte og drilske og der skal arbejdes bevidst og præcist med dem, for at yde de mange lag retfærdighed.

Scenisk er kravene enkle. Men lyset spiller en væsentlig rolle.

Endelig skal der også lægges omhu i paralleliteten mellem marionet- og skuespillerensemble - i karaktertegningen - både hvad angår kostumer og kropssprog.

Med venlig deltagelse

Forfatter: Erling Jepsen		Familie drama om det manglende opgør med far og mor i en incestuøs familietragedie.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	Mænd: 9 i alderen ca. 80 – 30. Kvinder: 6 i alderen ca. 80 – 30 år. I alt 15.
	Dekoration:	En del scenskift der bør ske med præcision og hurtighed for ikke at trække tempo ud af forestillingen.
	Spilletid:	Ca. 2½ time.

Omtalt af: Anders Hind

Et familiedrama med mange over- og undertoner; men primært centreret om hovedpersonens manglende 'opgør' med sin far og mor i en incestuøs familietragedie. Stykket indeholder alle de 'klassiske' familiesynder (+ som nævnt nogen ekstra), såsom: Skyld, skam, tilgivelse og forsøg på tilgivelse, i blandet tvivlen om 'rigtigt og forkert'. Opførelsen vil stille store krav til de medvirkende skuespillere, da de skal kunne spille meget overbevisende. Opfyldes dette krav ikke kan opførelsen let ende som en ren dilettantforestilling, hvilket ville være synd for såvel stykket, dets forfatter og ikke mindst publikum.

Stykket er baseret på forfatterens roman af samme af samme navn og den opfølgende film "Kunsten at græde i kor" og udgivelsen indeholder en grundig indledning af Bent Holm. Mit råd til instruktør og medvirkende vil være at 'gå lige til' stykket og skabe deres egen opfattelse og fortolkning, og spille ud fra den og ikke lade sig 'aflede' af hverken roman, film eller indledning. Tag stykket som det er! Og skab jeres egen fortolkning og få dermed den nødvendige autencitet frem.

Modern Life!

Forfatter: Aleksa Okanovic		Moderne dramatik der hudfletter de "frigjorte" mellemlag. Grænseoverskridende i sin problematik.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren repræsenteret af: Nordiska Åbenrå 5, 4. sal 1124 København K Tlf.: 33 11 68 83 info@nordiska.dk	Medvirkende:	2 mænd, 2 kvinder og en pige på 12 (bør spilles af en skuespiller over 15 der ligner én på 12 år).
	Dekoration:	En moderne spisestue med designermøbler.
	Spilletid:	Ca. 90 min.

Omtalt af: Thomas Hauger

Helt i tråd med hans tidligere fremragende drama "Diamond, Dust, Shoes" hudflettes det bedre borgerskab.

I dette stykke har det dog fået en alvorlig tvist. Vi møder i forestillingen den unge forfatter der er gået i stå under skrivningen af sin seneste bog. Han tager i sexklub for at søge inspiration. Der møder han den midaldrende, verdensberømte arkitekt Sebastian – der inviterer ham på besøg hos hans kone og datter i deres sommerhus. Her starter stykket så hvor forfatteren dukker op i sommerhuset med sin kæreste.

Der er lagt op til en skøn middag for det ældre par og deres unge gæster, samt den lidt sære datter på 12 år.

Langsomt bliver der en ubehagelig stemning. Der afsløres hemmeligheder og det viser sig at alle drikker heftigt og tager kokain for ligesom at gøre det hele endnu mere "festligt", eller for at holde sig selv ud? Selv den 12 årige drikker bananlikør og må få en "børnebane" af kokainet.

"Festlighederne" udvikler sig faretruende. Forfatteren tager barnet med sig på værelset og dyrker sex med hende, til dels tilskyndet af forældrene og i hvert tilfælde med deres samtykke. Det viser sig at barnet på den måde også "lånes" ud til andre besøgende.

Et slags moderne sædeligheds stykke, hvor vores skjulte perversiteter og drømme leves ud i det dekadente miljø. Heldigvis foregår det i Frankrig – for det kunne da aldrig ske her i landet!??...eller?

Her er virkelig noget at arbejde med for det rigtige ensemble. Karakterer med rasende dybder der kan skifte i sindsstemninger. Tag de karakterer alvorligt og spil det lige ud ad landevejen – så vil der være garanti for et tilbageholdt gisp hos tilskuerne hele stykket igennem.

Natmad med Oberstinden

Forfatter: Anne Sofie Oxenvad		Humoristisk og underfundigt, men også medfølelse skildring af sammenstødet mellem to stærke viljer.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	2 kvinder, 80 og 50 år. 1 mand 70 år.
	Dekoration:	Meget enkel. Et værelse med en dør og en havedør. Et klapbord, en kørestol og en almindelig spisebordsstol, familiefotos, en sabel. Et stort skab.
	Spilletid:	Ca. 2 timer.

Omtalt af: Kirsten Borger Wodstrup

Natmad med Oberstinden er et intimt skuespil med to stærke kvindeskikkelser. Desuden medvirker en mand, næsten som en birolle, skønt foragten for mænd er fælles for de to kvindernes handlingsmønster i livet. I lighed med Kristian Løllikes skuespil, Undskyld gamle, hvor finder jeg tiden ..., kan problematikken i stykket være hvordan vi behandler vore ældre. Men desuden er der flere lag: hvem er ansvarlig for det liv vi lever, hvorledes afhænger vore handlinger af de omgivelser vi befinder os i? m.m.. Vægtningen af skuespillets problem kan tolkes forskelligt.

Forestillingen udspilles i et enkelt værelse på et plejehjem.

Oberstinden er plejehjemmets skræk. Lænket til sin kørestol tyranniserer hun alt og alle og sender den ene plejer efter den anden på sygeorlov.

Ved forestillingens start har hun besluttet at dette er dagen, hvor hun vil dø. Inden fyraften. Plejehjemmets ledelse må tilkalde forstærkning: social- og sundhedsassistent Lilian Hansen ankommer for med fast, men kærlig hånd, at give den genstridige Oberstinde livsmodet tilbage.

Scenen er sat for en kamp mellem to viljer, to livssyn, to klasser, to mennesker, der ligner hinanden i den egensindighed og lidenskab hvormed de kæmper mod livet ...

Konfronteret med døden mødes de i et øjeblik spejling, der ændrer alt.

Skuespillet er intenst kammerteater, der som omdrejningspunkt beskriver to karakterstærke kvinders selvhad, der er opstået og er blevet forstærket, ved at de livet igennem ikke har fået modspil fra deres omgangskreds, ægtefæller eller børn. I en forgæves søgen efter kvalificerede med- og modspillere i livets store aktionsspil er de gået mere og mere til yderligheder. Oberstinden, den ældste plejehjemsbeboer, som har sat en ære i at tyrannisere sin mand, som hun mener, var for veg til manifestere magt og styrke,

skønt han som oberst ved militæret efter hendes mening burde have optrådt som bydende magthaver. Hun holder af symbol ladede militære manifestationer med parader, som han imidlertid ikke levede op til.

Netop på den dag, hvor hun har besluttet sig at dø møder hun en værdig modstander i social- og sundhedsassistent Lillian Hansen, der har netop den magtudøvende personlighed, som oberstinden mener, kan give værdig modstand.

Forestillingen igennem skildres kampen mellem disse to kvinder, der til slut mødes i en overraskende scene, hvor en mandlig plejehjemsbeboer er jokeren, som stopper spillet.

Komedien kræver to dygtige og modne kvindelige skuespillere, der med ligevægt kan spille rollerne som de to kvinder, der indbyrdes kæmper om magten. Meget trænede og replikstærke amatører vil kunne spille forestillingen, hvis enkle scenografi ikke kræver en stor scene og meget teknik. Jo højere grad af enkelhed, des stærkere vil kampen mellem de to kvinder fremstå. I sin enkelthed kan der være spændende udfordringer til en anderledes scenografi og lyssætning. Til gengæld skal de to spillere være lige stærke personligheder. Den mandlige spillers rolle er mindre krævende, men er ikke desto mindre vigtig.

Stykket er meget velegnet til små scener. Et spændende manuskript med mange udfordringer og tolkningsmuligheder.

Pittbull

Forfatter: Jakob Weis		Ligusterhygge og tryghed, der konfronteres med afsindig uberegnelighed.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	2 kv., 2 md.
	Dekoration:	2 locations som er beskrevet præcist og udførligt.
	Spilletid:	2 timer 5 min. inkl. pause.

Omtalt af: Bent Rasmussen

Claes og Fie – Thulesen og Irene bor overfor hinanden i hver sit parcelhus med lavendler og liguster. Nu sidder de to mænd, adskillige timer og mange glas rødvin efter beboermødet og ordner verdenssituationen, ret stive, men nogenlunde i stand til at formulere sig.

En mislyd sniger sig ind i form af Thulesens møde med en frygtindgydende muskelhund.

Claes slår det hen. – "Noget du har drømt". Får ham lodset hjem. – Det var morsomt! –

Hygger sig med Fie. Børnene er parkeret hos bedstemor. Ferie! - Herligt!

På vej i seng får han at vide, at Pity – Fies lillesøster - kommer på besøg – Skal bo i børneværelset i 14 dage! – Slet ikke morsomt! Hun er foruroligende uberegnelig. Men man er vel humanist, velmenende, frisindet!

Næste dag: Tømmermænd! Fie af sted efter panodiler. Pity dukker op – fuldstændig normbrydende. Claes' velmenende elskværdighed bliver stillet på en hård prøve. Har hun en pittbull med deroppe på værelset? Sidder manden i fængsel for dødsvold?

Thulesen dukker op. Den due han holdt mest af, er bidt ihjel.

Hvad er der med den pittbull? Fie kommer hjem; prøver at normalisere en afsindig situation. "Vi må jo tage os kærligt af hende. Hun trænger til hjælp".

Det bliver værre og værre. Er det Pity, der bider duerne?

Psykiateren Helge på den anden side af vejen er ikke længere nogen mulighed.

Claes går helt i spåner. Fies forsøg på at normalisere og hygge tager sig mere og mere grotesk ud.

Et så summarisk referat er nok ikke interessevækkende.

Men replikkerne rammer forbløffende præcist, figurerne er tegnet så overbevisende og levende, at vi overgiver os.

Vi forstår, at Claes og Fie slet ikke kan stille noget op med det forfærdelige der sker – netop fordi de har opbygget en forudsigelig tryghed, der oser af velvære, er de helt forsvarsløse, når det kaotiske dukker op.

Der er få danske skuespil, der rammer så præcist.

På Herrens mark

Forfatter: Carl Bjarne Skov		Kirkespil over teamet tro, som det at håbe på trods – mødt af den tvivl, der kommer af at have set verdens ondskab.
Bogudgave: Forlaget DRAMA Aps		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	2 kvinder. 5 mænd heraf 1 præst. 2 "kor": Græsk kor på 5 og et kort af kvinder. + sårede og flygtninge.
	Dekoration:	Stykket er skrevet til at opføres i en kirke – evt. sognegård. Prolog med billeder, musik og "kor". Dialog i kirkerummet, der symbolsk er gjort til en ruin. Epilog med samling af et kors.
	Spilletid:	1 time.

Omtalt af: Henrik Sommer

Stykkets tema er lidelsen, både den lidelse, der fortælles om i Bibelen med Jesu korsfæstelse, men også den lidelse, mennesker påfører hinanden - f. eks. gennem krig.

Er lidelsen i sig selv meningsløs, og er livet dermed meningsløst. Noget der skal leves på trods.

Den franske forfatter Albert Camus brugte i et essay den gamle Sisyfosmyte (ham der af guderne blev dømt til at rulle en sten, der var større end ham selv, op ad et bjerg, - når stenen nåede toppen rullede den ned, og Sisyfos kunne til evig tid begynde forfra) til en fremstilling af livets meningsløshed, men også til at argumentere for nødvendigheden af at leve på trods - med meningsløsheden.

Men vi magter ikke altid at tage meningsløsheden - Sisyfos arbejdet - på os. Det er ikke til at holde ud, og derfor flygter vi ind i ligegyldigheden, - der hvor vi ofte gør os selv til dyr.

Der også den mulighed, at livet ikke er meningsløst, at der – på trods af alt fornuft – er en mening et sted. En mening i lidelsen – i den lidelse, Jesus gik igennem ved at dø på et kors. Meningen ligger så i, at han opstod på 3. dagen. At livet sejrede over døden og at kærligheden er en mulighed – på trods. Deri ligger håbet. Men at tro på noget sådan kræver, midt i den død og ødelæggelse (lidelse) som krig altid er, at kunne tro på trods af det meningsløse. At kunne det, er altid et mirakel. Det er et sådant mirakel, dette stykke handler om.

Stykket begynder med en prolog, der er en billed-meditation over lidelsestemaet vist samtidig som Jesu lidelsehistorie og Prometheus' lidelsehistorie (ham der bragte menneskene ilden, og som straf af sin fader Zeus blev "korsfæstet" på en klippe). Billed-meditationen illustreres af musik og tekstlæsning (ved det græske kor og kvinderne ved Jesu kors).

Selve stykket foregår under 2. verdenskrig. En lille flok soldater har søgt ly i det, der viser sig at være en mere eller mindre sønderbombet kirke. Her forsøger de at finde noget spiseligt. De søger op til alteret og begynder at rode her. Denne handling udløser et skrig fra en kvinde, der har gemt sig i

kirken. Et par af soldaterne vil med vold tvinge hende til at give dem mad, men standses af officeren. Kvinden viser dem vand i døbefonden og viser dem nadverbrødet på alteret. For hende er vandet og brødet helligt, men for soldaterne er det bare vand og brød.

Officeren og kvinden falder i snak. Hun fortæller om sin tro, om kirken og om menigheden, der holder til i kirken. Han fortæller om sin tvivl skabt af krigens uudholdelige lidelser.

Soldaterne finder et ødelagt kors, og giver ved synet af dette kors udtryk for deres foragt for kirkens og kristendommens budskab om den opstandne frelser. Kvinden taler om kærligheden, der kom til jorden. Soldaterne taler om sex.

Pludselig dukker kvindens datter op. Et nyt bombardement har tvunget hende frem og med hende fyldes kirken med sårede, som menigheden har taget sig af. Nogle af soldaterne ser de mange mennesker som kun vil være til besvær, og helst vil de have den nye unge kvinde for sig selv, men officeren griber ind og standser dem. Så begynder præsten at forrette nadver. Soldaterne vrænger, men tager alligevel vinen og brødet. De er jo sultne.

Efter nadveren indleder den unge pige en samtale med officeren. Han holder stadig fast i sin tvivl, men alligevel får hun ham på en eller anden måde til sammen med de andre soldater at samle og rejse korset. Da det står samlet og rejst, mangler det hænder og fødder.

Stykket slutter med en epilog over temaet: Det er os, der er Jesu hænder og fødder nu. De hænder og de fødder, der nu – på trods - skal fastholde kærligheden og håbet.

Stykket er absolut en god mulighed for dygtige amatører, der har lyst til at tage fat på et decideret kirkespil. Stykket er også en mulighed for en aktiv menighed, der gerne vil bruge teateret som en anden mulighed for at få budskabet fortalt. Den bedste mulighed var måske at teatergruppen og menigheden gik sammen om dette stykke, for stykket kræver indsigt i både kirkens liturgi (måde at fortælle et budskab på) og teaterets teknik og fremstillingsmåde, men uanset hvem, der giver sig i kast med stykket, så må det ske med alvor og respekt for stykkets budskab, ellers går det ikke.

Stykkets prolog er en stor udfordring for en dygtig tekniker i samarbejde med et menneske med forstand på kunst – ikke mindst kirkekunst. Det vil nok også være en fordel, at man sætter sig grundigt ind i den gamle fortælling om Prometheus' og Jesu lidelseshistorie, men det vil være synd at udelade prologen, som forfatteren antyder, man kan gøre.

Forfatteren har i øvrigt givet mange nyttige anvisninger, der er til stor hjælp.

NB: Ave verum corpus betyder ” Hil dig, du sande legeme”. Det er begyndelsen på et gammelt middelalderligt digt, som bl.a. Mozart har brugt.

Digtet lyder i dansk oversættelse således:

"Hil dig, du sande legeme, født af jomfru Maria, du som i sandhed har lidt og er blevet ofret på korset for mennesket, du, af hvis side, der udflød vand og blod. Vær os en vederkvægelse i dødens prøvelse".

Digtets indledning henviser til den i den katolske kirke værende tro på, at det er Jesus sande legeme, vi får ved nadveren.

Rejsen til Sankt Hans og På Sankt Hans

Forfatter: Erling Jepsen		To radiospil – med indledning af Bent Holm.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	Rejsen til Sankt Hans: 2 k., 1. m, 1 statist. På Sankt Hans: 3 k., 3 m., 1 statist.
	Dekoration:	Rejsen til Sankt Hans har 6 locations. På Sankt Hans har 6 locations.
	Spilletid:	Hvert spil varer ca. 1 time.

Omtalt af: Niels Stokholm

De to spil fungerer hver for sig, men da de handlingsmæssigt ligger i forlængelse af hinanden, omtales de her sammen.

Det er et familiedrama, hvor grundvilkåret er mistillid til hinanden og til samfundet, repræsenteret ved de mennesker, der har en eller anden formel autoritet, og repræsenteret ved den lille bys andre beboere, der opfattes som sladdervorne og fulde af ond vilje.

Det er Niels-Peter, manden i huset, der i sin ynkelige selvoptagethed og magtfuldkommenhed skaber dette grundvilkår, som familiens øvrige medlemmer må indrette sig under. Altid i forsvarsposition, anspændte og bange for at sige noget forkert. Vi befinder os i Erling Jepsens udgave af Sønderjylland og kommer ind under huden på de mentalt forkrampede mennesker, som Erling Jepsen er en mester i at skildre.

I Rejsen til Sankt Hans vil det midaldrende ægtepar Dorthea og Niels-Peter besøge deres voksne søn Robert, som er indlagt på Sankt Hans i Roskilde, hvor de også har en aftale om at få en samtale med en psykiater om Roberts fremtidsudsigter. Det vil sige, Dorthea vil. Men hendes mand finder på en række undskyldninger for alligevel ikke at tage af sted. Dorthea sætter igennem, at de rejser, men må undervejs hele tiden overvinde Niels-Peters forsøg på at sabotere deres projekt. For eksempel rejser han tvivl om, hvorvidt Robert overhovedet er rigtig syg eller blot simulerer. Inderst inde nager hans fortrængte skyldfølelse over at have svigtet sin søn til fordel for den fabelagtige tingfinder af en schæferhund, som han har oplært til perfektion.

I dette dybt alvorlige, men også grotesk morsomme spil når parret frem og møder Robert på Roskilde banegård. Men mødet går galt, og Robert stikker af, så de selv må finde vej til hospitalet. Således slutter spillet egentlig uforløst, men det efterlader uafrystelige indtryk hos publikum.

I På Sankt Hans fortsætter det groteske spil mellem ægtefællerne, og det humoristiske element i spillet forstærkes, da den første psykiater, de taler med, viser sig at være en af

patienterne, der spiller sin rolle så overbevisende, at især Niels-Peter har yderst vanskeligt ved at godtage den ægte psykiater, da hun omsider kommer. I løbet af samtalen med psykiateren blotlægges så mange ømtålelige sider af familiens liv og Niels-Peters personlighed, at det er forståeligt, hvorfor Robert er blevet psykisk syg, og forståeligt, hvorfor han ikke ønsker at komme med sine forældre hjem på besøg som ellers foreslået af psykiateren. Han ønsker ikke igen at opleve konfrontationerne med faderen.

Fiaskoen fra mødet med Robert på banegården fordobles, da han vrager forældrene og foretrækker at blive på hospitalet under den omsorg og rigelige medicinering, han kan få der.

Under hjemrejsen fortsætter Niels-Peter sin dominans over Dorthea i en grad, så hun til sidst knapt kan finde ud af, hvem hun selv er. Det er den pris, hun betaler for samlivet med Niels-Peter og for sin forgæves kamp for deres søn.

Bent Holm indleder bogen med en grundig analyse af spillene. Analysen klarlægger spillenes komposition og fungerer dermed som en nyttig øjenåbner.

I radiospil kan skift mellem forskellige locations ske uden, at man skal bakse med tungt sceneudstyr. Dette bør ikke afholde nogen fra at gestalte disse spil på en scene, hvis man blot afholder sig fra naturalistiske løsninger. Ved hjælp af fx lys- og lydeffekter, dias og lette rekvisitter kan man sagtens skabe flow i opsætningen.

Rollerne er nuancerige lækkerbiskener, og replikker og dialoger falder præcist og naturligt.

Spil spillene, men nyd også at læse dem.

Rester af Alice

Forfatter: Caroline Cecilie Malling		En sørgmunter komedie om angsten for den eksistentielle tomhed der venter på den anden side af parforholdets trivialiteter.
Bogudgave: Fem Danske Enaktere, Forlaget DRAMA ApS – <i>Rester af Alice</i>		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	1 mand, 3 (4) kvinder.
	Dekoration:	4 miljøer.
	Spilletid:	Ca. 60 min.

Omtalt af: Line Hauger

En-akteren handler om Alice og hendes lidt triste liv. Hun er gift med Jerome gennem 13 år. Jerome kommer til at tænke over livet og gør det forbi med Alice på en bar. Vi ser i starten hvordan deres forhold ændrer sig – via en scene hvor Jerome er på vej på arbejde og hvor Alice har smurt madpakke til ham. Ritualer med at kalde hinanden for skat og kys bliver mere og mere "koldt".

I næste scene ser vi Alice som er på besøg hos sin mor. Vi får fornemmelsen af at de ikke har særligt meget at sige til hinanden og at forholdet i mellem dem er ret anstrengt. Moren er syg og har stomipose og Alice opdager at der er gået hul på den, så afføringen siver ned af morens ben. Men moren vil ikke have at Alice hjælper hende.

På baren hvor Jerome gør det forbi, er der en kvinde der bliver ved med at hilse på Alice. Senere i en-akteren har kvinden adskillige monologer, som handler om hvad hun vil med sit liv. Vi får fornemmelsen af at det er alt det Alice ikke nåede.

En-akteren er en sørgmunter komedie om angsten for den eksistentielle tomhed der venter på den anden side af tosømhedens trivielle parforhold. Det handler om kvinden Alice der er helt alene i verden og som bliver endnu mere alene da hendes mand går fra hende og da hendes mor dør.

Teksten er lige til at gå til og kan spilles mere eller mindre morsom, den beskrives som en sørgmunter komedie og dette kan give en god udfordring til den erfarne teatergruppe, da teksten er utrolig trist og viser en trivialitet i alt hvad Alice foretager sig.

Rød Oresti

Forfatter: Jokum Rohde		En gendigtning af Aischylos' 2.500 år gamle tragedie "Orestien". Stykket stiller spørgsmålstegn ved demokratiet i den statsliberale form, vi kender det i bl.a. Danmark og USA.
Bogudgave:		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	6 kvinder. 11 mænd. Kor. Tilskuere. Jury. Furier (kvinder). Kor af kvinder.
	Dekoration:	Stykket vil nok stå sig bedst med en enkel scenografi, der hurtigt kan omdannes til flere forskellige scenarier: Kongeborg, retssal m.m.
	Spilletid:	4½ time inkl. to pauser.

Omtalt af: Henrik Sommer

Overalt i den vestlige verden gav nazismen og 1. og 2. verdenskrigs rædsler anledning til besindelse på demokratiet. Herhjemme fik vi efter 2. verdenskrig to noget forskellige opfattelser: Den ene repræsenteret ved Hal Koch, den anden ved Alf Ross. Begge gik de ind for at styrke demokratiet. Men de gjorde det ud fra hver deres opfattelse og med hver deres midler.

For Alf Ross var demokratiet et statsretsligt princip, der byggede på en række formelle procedurer og spilleregler. Denne opfattelse genfindes i dag især i den liberale del af det politiske spekter. Her taler man meget om frihed, men er ikke meget for at indholdsbestemme friheden.

Hal Koch så i højere grad demokrati som et indhold, en livsform. I hans meget læste bog "Hvad er demokrati" fra 1945 slår Hal Koch fast, at "menneskelig vækkelse, oplysning og opdragelse - uden, at det bliver demokrati, er en farlig ting, men skal et demokrati fungere må det bygge på noget absolut, noget der ikke er menneskeskabt. Grundloven er naturligvis et vigtigt fundament i vores danske retssystem, men den er også menneskeskabt og dermed relativ (og som sådan må den naturligvis forandres ind imellem). Det absolutte for Hal Koch ligger i konstateringen af, at man ikke kan gøre med livet, som man vil. Livet er ikke en klump ler, som man kan forme efter behag. Livet har sin egen indre lovmæssighed og konsekvens, respekterer man ikke det, lægges tilværelsen øde for en selv og dem, man er bundet til.

Om retten siger Hal Koch: "Hvis flertallet i befolkningen ser sin fordel i økonomisk at underkue et mindretal, kan denne handling aldrig få karakter af ret, selv om den aldrig så meget foregår under parlamentariske former. Den er et retsbrud, fordi den betegner et brud på det ligheds- og gensidighedsforhold, som nu engang hører til menneskelivet og gør dette forskelligt fra alt andet liv i naturen."

Jokum Rohde går i sit stykke skridtet videre og beskriver, hvad der sker med et demokrati, hvis retten bøjes, ikke bare af flertallet, men af et manipulerende mindretal. Når det sker, bliver

demokrati til demokratisme. En ødelæggende isme, som alle andre ødelæggende ismer, hvor de få manipulerer og/undertrykker mennesker for egen magt og/eller egen vindings skyld.

Stykket foregår i 3 akter. Mellem hver akt er der indlagt en pause og i forhold til stykkets længde (4½ time) er det sikkert en klog disposition.

Første akt er et klassisk græsk drama, der alene varer næsten 2 timer. Kong Agamemnon (ham der ledede slaget mod Troja) vender hjem som sejrherre efter 10 års krig mod Trojanerne. For at vinde denne sejr, måtte Agamemnon i begyndelsen af krigen ofre sin datter Ifigenia, derfor har hans dronning, Klytaimestra, ventet utålmodigt på hans hjemkomst for at hævne det, hun opfatter som mordet på deres yngste datter, Ifigenia.

Klytaimestra slår Agamemnon ihjel, og efterfølgende vil hendes søn, Orestes, hævne sin far.

Alle, inklusive Orestes selv tror, at han er en hjemvendt krigshelt fra Troja. Det er han ikke. Det er noget, han er blevet hjernevasket til at tro, som fange i guden Apollons tempel. Apollons præster har gjort Orestes til en slags robot, der tror, han er en stor kriger, og prøver at opføre sig som sådan. Det er i virkeligheden præsterne, der sender Oreste af sted for at slå sin mor ihjel, og det var også dem, der manipulerede ham til at slå sin søster Ifiginea ihjel, for i Rohdes udgave kunne Agamemnon ikke få sig til at gøre det.

Orestes slår sin moder ihjel, vejledt af den snu politiker, Thrasymachos. Gennem Orestes mord på Klytaimestras, lykkes det Thrasymachos at indføre den nyeste styreform (og nyeste magtmiddel): demokrati. Efter drabet på moderen forfølges Orestes af de kvindelige hævnånder Furierne, som tvinger ham til at flygte fra Argos.

2. akt varer ca. 1½ time. Det fortæller om historiens første demokratiske retssag med nævningeting. Vi får en debat om Orestes' skyld, og der er fra Rohdes side lagt op til ren satire, med absolut morsomme episoder undervejs. Det er Furierne, som Klytaimestras havde taget i ed på, at de ville beskytte hende, der er anklagere. Den snu politiker Thrasymachos optræder som forsvareren. Der foregår både bestikkelse, underhåndsaftaler og almindeligt magtmisbrug undervejs. Orestes frikendes i demokratiets navn og bliver indsat som leder af Argos, selvom, eller netop fordi, han har myrdet sin egen mor.

3. akt (varer ca. 1 time) er et slags politisk teater med revolution, modrevolution og stærke udtalelser om, hvad demokrati ikke er, men også ord om, hvad det burde være. Orestes styre er hårdt og ubarmhjertigt: folkemasserne lever som slaver, mens magthaverne lever i luksus. Orestes' lillesøster, Elektra, har levet en skyggetilværelse bag borgens tykke mure, mens hun drømmer om et oprør mod det demokratiske regime, som Orestes og hans trofaste ven, Pylades, har indført. Så dukker den synske slavinde Cassandra op. Cassandra forsøger med en revolution at omvælte styret. Under hendes indflydelse blomstrer Elektra op som revolutionær heltinde. Men det hele ender for Cassandra med et grusomt endeligt, og revolutionen falder fra hinanden. Kun kynismen og nogle smukke ord om, hvordan alting kunne være så godt, står tilbage..

Stykket er en stor mundfuld for selv en dygtig amatørscene, men intet er umuligt, for dem som tør, og tør man, er her et meget spændende stykke at tage fat på. Her er teater for fuld udblæsning. Vi kommer ud i næsten alle teaterets mange hjørner. Der er mulighed for store enkeltpræstationer, og der er mulighed for store optrin og spændende kulisser.

Der er nok at tage fat på, men skal det lykkes bare at komme nogenlunde sikkert i havn med en forestilling, kræver det solidt og godt forarbejde. Ikke mindst er det klogt at bruge lidt tid på at sætte sig ind i det klassiske græske teater, men også i den nyere krigshistorie og demokratiopfattelse. Begge dele har Jokum Rohde tydeligt gjort, før han skrev dette stykke.

MEN som sagt intet er umuligt, for den der har viljen.

Sightseeing og Taj Mahal

Forfatter: Finn Methling		Humor og Kærlighed. Monologstykker for ældre skuespillere.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska Åbenrå 5, 4. sal 1124 København K Tlf.: 33 11 68 83 info@nordiska.dk	Medvirkende:	Sightseeing: 1 ældre mand el. kvinde. Taj Mahal: 1 ældre mand.
	Dekoration:	Sightseeing: 1 location el. ingen. Taj Mahal: 1 location.
	Spilletid:	Sightseeing: 30 min. Taj Mahal: 40 min. (forkerte ang. på bogens bagside).

Omtalt af: Morten Hovman

To mesterlige monologstykker af dansk dramatikks "grand old man", Finn Methling (f. 1917).

Sightseeing er en vidunderligt humoristisk historie, der udspiller sig i en imaginær scenografi.

En gammel tro tjener viser en turist rundt i den enorme familieborg. Vi følger den imaginære rundvisning, der bevæger sig hen ad krogede korridorer, opad stejle vindeltrapper, gennem overdådige sale og ud på de vind omsuste bastioner. Den tro tjener fortæller undervejs om herskabets gøren og laden og kommer i al sin trofasthed til at udstille magtens stupiditet og brutalitet. Det er meget underholdende og fuldt af underfundigt lune.

En svær, men også givende og spændende, opgave for en erfaren ældre skuespiller m/k med mod på at gestalte en vældig imaginær scenografi uden andre hjælpemidler end egen fantasi, krop og bevægelser.

Taj Mahal er historien om en gammel mand, der netop har mistet sin hustru gennem et helt liv. Nu forsøger han at tale, drikke og drømme sig over konens død.

Taj Mahal, som har givet stykket titel, er jo et pragtfuldt indisk bygningsværk, der blev opført af en fyrste til minde om en elsket afdød hustru.

Og selv om den gamle mand i Methlings tekst absolut ikke befinder sig i Indien, men i en almindelig dansk villahave, så bliver hans ord alligevel til en slags flot gravmæle bygget af hans sorg og minder efter tabet af en livsledsager gennem et halvt århundrede. Et stykke fyldt med poesi og humor. Meget smukt tænkt og mesterligt skrevet.

En krævende men utroligt givende opgave til en erfaren ældre mandlig skuespiller.

Begge stykker kræver gennemtænkt og omhyggelig instruktion.

Standard

Forfatter: Thomas Malling		Komedie for hele familien.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere Nørre Voldgade 12, 2. th. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	4 personer. 3M 1K. Erland, Kirsten, Pusta Mantovani & LilleCarl.
	Dekoration:	1 dekoration.
	Spilletid:	60 min.

Omtalt af: Jacob Jessen

Erling og Kirsten drømmer om at vinde den store pokal i Standard Dans. Finalen finder sted i Esbjerg, hvor Erling og Kirsten bor i en lille campingvogn på en 2. rangs campingplads, hvor der lugter af fisk. Det er dagen før den store aften. Til deres træning har de medbragt Mantovani – en ungarsk musiker. Han bor i et lillebitte telt, ved siden af campingvognen.

LilleCarl på 12 år er også med. Han er mest i vejen for forældrene, men de kunne altså ikke lige få ham passet.

Erling og Kirsten har kun pokalen og deres fantastiske dansetrin i hovedet, og overser og irriteres blot af LilleCarls egne rytmer, der ikke ligefrem er Standard. Disse bryder ud i lyset som "campingvognsvask samba" – "stakit marimba" – ol. forældre-stressende rytmeudfoldelser.

Forældrenes stressniveau dæmpes ikke specielt (tvært imod) gennem deres egne mobiltelefonkontakter til den ydre danseverden: Kirsten via sine "venindetalks" med Linda, den kvindelige del af danseparret: John og Linda!

John og Linda: Kirsten og Erlings ærkerivaler i standarddans.

John og Linda: Der kører BMW (med tonede ruder).

John og Linda: Der bor på Scandic.

John og Linda: Hvis lille "yndige" 12 årige Kimmie bliver juniormester i Standard.

John og Linda: Hvis "Danseskud" har kostet 20.000kr. (Kirstens har kun kostet 11.000kr.) og Erlings forsøg på at indynde sig hos en af dommerne i dansekongressen.

Det hele går naturligvis i kage. Erling og Kirsten skal ud for at spise fint (af hensyn til nerverne), mens LilleCarl og Matovani spises af med pølser og chips på campingpladsen.

Tilberedningen af dette beskedne aftensmåltid, udvikler sig til et musikalsk kaos omfattende PølseChaChaCha med paprika og masser af ketchup; hvori Kirstens 11.000,- kr's danserobe indsyltes totalt.

En hurtig automat(koge?)vask reducerer effektivt en 11.000kr's dansedrøm til en dukkekjole, og deltagelsen i aftenens finale ligger totalt i ruiner. Og LilleCarl er løbet væk!

Men alt ender naturligvis godt. Det er jo en familieforestilling.... Kirsten og Erling får ingen pokal – men vinder til gengæld en familie. De får LilleCarls pokal, og indser, at der er andet i verden end StandardDans!

De fire roller spilles af 3 M og 1 K. LilleCarl spilles af en voksen med udtalte evner for percussion og Mantovani skal kunne betjene et keyboard og helst også en harmonika. Spillet kræver et godt tempo og gode spillere. Karaktererne bør tegnes skarpt og gerne lettere karikeret. En stram instruktion med blik for mange finurligheder synes påkrævet. Beregn endelig god tid til indstuderingen. Genren lever af gennemført timing.

Regiet: En scene: "Campingpladsen", med campingvognen, det lillebitte telt, campingkøkken mm. Ikke uoverkommeligt, men dog med en del udfordringer til et fantasifuldt sjak (vognen skal f.eks. i stykkets finale kunne vendes og fungere indefra).

Mallings "Standard" er en lille perle; velegnet som familieforestilling. Der er fire rigtig gode roller, med udfordringer (også musikalske) til den lille, men gerne erfarne, amatørteatertrup.

Kan afgjort anbefales. Men læs stykket og døm så selv.

Syndflod

Forfatter: Julie Johanne Kirkegaard		Tre vidt forskellige kvinder mødes i et sommerhus for at tilbringe deres livs sidste aften sammen.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 drama@drama.dk	Medvirkende:	3 k (17, 25 og 33 år) og en mandsstemme på bånd.
	Dekoration:	1 location.
	Spilletid:	Ca. 70 min.

Omtalt af: Thomas Hauger

Vi møder tre kvinder i et sommerhus. De har besluttet sig for at tilbringe deres livs sidste aften sammen. Den skal være hyggelig, derfor medbringer de vin, brød, ønsker og visioner, festkjole og cocktailglas.... Og foruden rebet til at hænge sig i også hvert deres syn på livet og Gud.

Den ene kvinde har galopperende kræft, den anden en mand som hun tror vil gå fra hende – og så siger hun oven i købet at hun har set en engel i en ambulance – og den sidste, den unge mener at Gud er hendes far. Det har de andre lidt svært ved at tro på – ja de bliver nærmest fornærmede på hende.

Det er udgangspunktet for en eksistenskomedie hvor de helt store af livets spørgsmål og også de helt små vendes på vejen mod det uigenkaldelige – deres selvmord ved hængning. I sig selv en dybt konstrueret situation, men samtidig bliver de tre kvinder hver for sig eksponenter for menneskets evige søgen efter svaret på: "Hvorfor er vi her?"

Her er nok at lave for 3 kvinder i ca. den rigtige alder på en amatørscene.

Selvom vejen mod selvmordet ligger tungt over aftenen og under alt hvad de snakker om, så er der faktisk mange pudsigheder og dialoger der gør stykket til en komedie – og selvfølgelig med en barsk slutning da de alle hænger og dingler og den enes telefon ringer. Det er hendes mand. Han vil gerne være mere sammen med hende. Han savner hende og håber de hurtigst kan mødes og få snakket sammen.